

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 23 (1023) • Субота, 4 лютого 1995 року • Ціна договірна

Чорноморський флот нарешті ходить. У боржниках Севастополя

Витрати Севастополя на утримання Чорноморського флоту за період з липня 1993 року становили 285,9 млн. доларів США, у тому числі за 1994 рік — 190,6 млн. доларів.

Як стало відомо агентству «Інформ-Україна» з добре поінформованих джерел у Севастополі, спеціальна робоча комісія ВМС України надала українській делегації на переговорах з проблеми ЧФ з Російською Федерацією документ про щорічні витрати, пов'язані з розміщенням бази ЧФ у Севастополі.

У ньому зазначається, що компенсації місту витрат на утримання міської інфраструктури стано-

вили за цей період 125,4 млн. доларів. До цієї суми входять також витрати на підтримання основних фондів міських інженерних споруд, а також податок на землю.

Сумою в 64,6 млн. доларів опікуються умовні втрати міста, розміщені закритістю акваторії, розміщенням об'єктів військового призначення на території Севастополя (що обмежує можливість міста у туризмі, морських торговельних перевезеннях, використанні землі

для будівництва житла й у сільськогосподарстві).

Шкоди, яка завдається навколишньому природному середовищу на території міста й у акваторії бухт, оцінюють у 600 тис. доларів.

З січня 1992-го до червня 1993 року утримання Чорноморського флоту здійснювалося Україною в односторонньому порядку, далі з витрат у цей період до зазначеної суми заборгованості не вийшли.

Київ не піде на поступки

з проблеми Чорноморського флоту

Президент України Леонід Кучма повідомив, що робота над російсько-українським політичним договором «іде досить важко». Неузгодженими залишилися лише дві позиції, у тому числі проблема Чорноморського флоту. «У цій проблемі українська сторона дійшла до тієї межі, перетинити яку не дозволяють античні українські закони, ані норми політичної моралі. Зокрема, це пов'язано зі статусом Севастополя».

Водночас Президент України висловила упевненість, що найближчим часом Москві й Києву вдасться досягти компромісу з нерозв'язаних питань.

Це тобі не Куклачов!

Ростуть діти, ростуть ціни, радіо радісно трубить про гастрол циркової котячої банди Куклачова, а обивателі мимоволі прислухаються до звуків знадвору: почнуть там цього року репетувати коти чи ні? Бо хто знає, як вплинуть нинішні ціни й нинішні харчі на котичі вокальні інстинкти? Чи у котів нахило, ніж у нас? Тобто невже вона йому не каже: мовляв, не можеш

кричати — не кричи, але причому тут ціни?! Мишей ловити треба!

А він потім сидить начарканий й думає: от зараз візьму й крикну. Просто так. Щоб знали.

А замість того бурчять собі в обмаленні вуса: «Куклачов, Куклачов... Буржуй... Тьху!».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Особистість у мистецтві — національне надбання

8 ЛПЯНЯ 1994 року, коли урядом Президента ЛМ Кравчука був створений Фонд сприяння розвитку істистів України і через двадцять років, 28 жовтня, новим главою держави ЛД Кучмо було затверджено Положення про його діяльність, минуло понад півстоліття.

В чому ж переконати і що нам удається зробити? За останніх умож найбільш незализистими євклились представники мистецтва і науки, сордисти і гуманітестисті і совістї, запорки подальшого існування.

Наш короткий, але гіркий досвід доводить, що будь-які зааки і наміри залишаються лише потрясінням повітря, якщо до процесу творення не долучається потужний інтелектуальний потенціал суспільства, що день у день має при множуватися.

Нехтування цього чинника, недооцінка могутньої сили ідейного та емоційно-то впливу високого мистецтва загрожують призвести до деградації громадської свідомості, а відтак — до національно-катастрофи.

Відсуття цієї небезпечки - агрутавало нас, представників творчої інтелігенції політики, науки, підприємств, усіх для кого попити сьогоднішній і майбутній наших незалежної держави - не порожні слова. ми створили Фонд співпраці з українським суспільством, який постійно в усвідомлення того, що саме ми заклали сади на землі, - це кутура, ра, матеріалізувати талант і майстерність наших митців. Не утупи міста Соцїз Тимомо Казимирелі, а долатеру ку попи Київської Соцїі і Авлорі, поезії Шевченка і Асїї України, мелодї Борнєнськю, Леонїдї Українськю, фїлмів українськю, Лесї Українськю, барокко українськю, Катерини Відукор, фїлмів Дожджів і Параджанов.

Чи мали ми право, втраховуючи і відчувуючи на собі тягар перехідного періоду, ту матеріальну скруту, що її зазнали мільйони і мільйони наших співвітчизників, зробити саме цей вибір? Переконали, ми були праві. Адже ми виходили з упевненості, що заворукою подальшого існування народу є його мова і культура. Так, саме культура духовна, культура політична і матеріальна, культура способу життя:

«... Лише та 'спіальність' людей, людей, я не фізичних істот, має перспективу замишлитися нацією, народом, яка справмову свої зусилля не лише на задоволення споживацьких потреб, але передусім збагачує свій внутрішній світ, у своєму способі життя дотримується засад гуманізму, моралі, творення. І якщо ми хочемо запобігти національному манкуртизму зобізми, досягти гармонії і doskonałości, маємо дбати про високий рівень нашої культури і духовності.

Ми не романтики-ідеалісти. Ми далекі від будь-яких честолюбних, амбітних інтересів. Нас не вабить слава благодійників. Ми переконані: буде мова, буде мистецтво, збережемо храми і пісні — буде народ!

Допомагаючи митцям, ми не анігажуємо їхню творчість на відміну від держави будь-якого суспільного ладу, ми не примушуємо авторів створювати щось «на замовлення», виступати апологетами будь-якої відвертої або прихованої ідеології.

Політику, громадську діяльність можна успішно проводити, лише керуючись законами моралі і честі. Тут ми безкомпромісні.

належить представникам Трудового Конгресу України, партії, яка однією з основних своїх програмових засад вважає відродження духовності, розвиток і піднесення культури.

Якщо більшість з нас виступає прихильниками соціал-демократичної ідеї, деаларує свободу прояву інтелекту, творчої особистості, то чи можемо ми водночас, сприяючи реалізації мистецького проекту, ставити перепони усамолежному метру або талановитому початківцю? Тому всі ці інші зароблені кошти, всі благойинищські анекдоти будуть віддані тільки мистецтву, розвитку художньої культури суспільства!

Можу посплатити лише на оди́н з багаторічних прикладів конкретної діяльності Фонду. Ми віагукували на сигнали SOS «Літературної України», але наша допомога не була обумовлена якими́сь вимогами і застереженнями щодо змісту і справедливості газети.

З історії ми знаємо, що кожна формація, кожний режим або конфесія завжди намагалася скористатися з емоційного заряду живопису, музики, слова. І ми знаємо, що егоцентризм ааані завжди супроводжувався трагедією зламанних долі, нездійснених задумів, спустошених душ... Скільки вельеті змушені були до різних обставин слугувати цинічній ідеології, часто-густо «наступати собі на горло», відходячи до компромісів, конформізму, апазнувати краху ідеалів, ілюзій, падаючих несперкпалі!

Будемо вважати свій обов'язок як на-
ним, якщо певною мірою надамо можли-
вості митцеві працювати вільно — створю-
вати картини, фільми, опери, балети, піс-
ні, вивчати альбоми гравюр, репродук-
цій. Хай у наше життя, складане, буремне
життя народу, який пішов тернистим шля-
хом реформ, прийде краса!

Світовий авторитет сьогоднішньої Української держави визначають здобутки таких вельетів, як Борис Патон, Микола Амосов, Олесь Гончар, Михайло Деревус; Микола Колесса, Богдан Стужака...

Україні завжди була багата на таланти. Спокійніше в нашій землі шанували поетів, художників, музик. Ще за часів Київської Русі фрески легендарного Алілія вихваляли, як свідчить літопис, екстаз лаврських прочан. Софійські мозаїки та авангардна пластика Олександра Архипенка, козацькі паруси і мелодії Бєсєда, веселкові буйноковиті великодні і народних строїв, мужня Альа Кобзарів, стійкість Микола Зєрова і Васіля Стуса, чарівний світ Соломї Крушельницької та Івана Козомовського, ібнаторські пошукі Елєзє Кєрєба і трагічний талант Івана Миколайчука... Все це гілки одного вічнозеленого і плодотворного дерева українського мистецтва.

Наше завдання — захищати цей історичний і природний феномен. Наша мета — сприяти, аби він відновив духовно наше суспільство, задовольняв естетичні потреби українського народу, примножував його світову славу.

Фонд допомагатиме реалізації мистецьких проєктів, що містять у собі історичну, природничу, естетичну і культурну

При цьому ми виходимо з урахування, що попит на авангардизм, традиціоналізм, ішихів «ізміли» умовні і тимчасові. Адже все, що це вчора вважали за непридатне, незрозуміле, дистонічне, навіть шокуjące, сьогодні міцно уйшлося в свідомість, перетворилося на знаки доби нашого часу. Ми йдемо у ХХІ століття з музикою Прокоф'єва, Шостаковича, Бриттена, Шнітке, Скорика, Лєсі Дичко, живописом Малевича, бокуністів, Кричевського, Мінхайла, Яблоновського, поезією Бродського, Сєдєка, Пала, Звиняцького, Аліни Костенко... Хто казався іще творцями, творять цих, але далеко не всіх, хто був, і хто, що вони належать до авангарду чи традиції?

Не забуємо ми і про необхідність відношення пам'яток історії і культури, що стали жертвами нацизму. Доки а руїнах яскравіють залишки Успенського собору в Лаврі, доки Михайлівська Золотоверха церква заглиблюється в прірву історії і трагічного примарою, не відомою оселі Шевченкових батьків, не реанімовано Софійський заповідник і Умані і Качайківський маєток, не завершено реставрацію собору в Козелеці, фортеці а Хотині та інших пам'яток трагічного минулого, ми заглиблюємось у борги перед нашими вистражданим і виболюючим.

За півроку своєї діяльності Фондом з допомогою громадськості було реалізовано ряд практичних заходів, що відповідають чинним статистичним положенням.

Нещодавно на засіданні ради було підбито перші підсумки діяльності Фонду, в яких відзеркалилася основна мета його діяльності – допомога окремим митцям в умовах стягнення ринкових відносин, сприяння соціальному захисту діячів мистецтва, розвиткові творчих процесів у суспільстві, формуванню ринку в Україні.

Відаючи глибоку шану дічам мистецтва, які у битвах Великої Вітчизняної війни відривали від Батьківщини агресують німецько-фашистського рабства, ми сплачуємо щоквартального миттям—учасникам бойових дій і малюкарівцям. Всесвітньо вичинячи умови життя видатних діачів української культури з Києва, Львова, Ужгорода, інших міст, рада Фонду погала сплату найбільш потерпаючим додаткових пенсій. Ми профінансували також першочергові потреби Будинку ветеранів сцени Спілки театральних діачів.

За участю Фонду успішно дебютував Київський молодіжний симфонічний оркестр під орудою талановитого диригента Сергія Протопопова, було споруджено пам'ятник гетьману Івану Мазепі, в селі Мазепинцях на Київщині, відбулися гастролі дитячого колективу «Пролісок» у ФРН, концерти відомого російського письменника-сатирика М.Задоронова в Києві, відкрилася виставка творів українських художників у Польщі, має місце співпраця корифеїв української сцени Ади Роговської і Богдана Ступки над яскравою за мотивами драми Е.Олбі «Хто робить Вірджіні Буафлор» та ім.

Зараз на часі — організація роботи групи молодих художників у мально-видавничому Седісє, встановлення стислих умов для обдарованих студентів Київської та Львівської академії мистецтв, українських консерваторій і музичних шкіл, матеріальна підтримка визначних діячів української культури, які за віком і станом здоров'я опинилися в тяжкій скруті, випуск місячних телепередач, присвячених пропаганді здобутків національної культури, світової художньої культури, підготовка студією «Золоті ворота», проведення кінофестивалів, виставок, концертів, фестивалю української естрадної пісні імені Володимира Івасюка, відпочи-

Нові дослідження українських мистецтвознавців, істориків літератури, культурологів, філософів оприлюднюватимуться в альманасі «Хроніка-2000», який став нашою друкованою трибуною. Ми надаватимемо реальну допомогу ор-

анізації ряду науково-теоретичних конференцій, присвячених актуальним проблемам української культури сьогодення, які відбудуться цього року у Києві, Львові тощо.

Нині система робота неможлива без основної матеріальної бази, новітніх електронно-комп'ютерних систем, створення банку даних по чинне законодавство в галузі культури і мистецтва, Укни і розпорядження Президента України, постанови Верховної Ради, уряду. Ми маємо сумісно уважно аналізувати діяльність сучасних українських митців, роботу творчих колективів, заклада культури. Запровадження моніторингу мистецького процесу в нашій державі в усіх його проявах, висвітлення його в засобах масової інформації, спеціальні періодиці і літературі.

В цьому Фонд очікує на підтримку керівних, представницьких підприємців України, які мають стратегічне бачення. Інтелектуальний потенціал Фонду заз-
вжди спрямований на розробку конкрет-
них пропозицій для розгляду Президен-
том нашої держави і Верховною Радою з
проблем зміцнення законодавчої бази і
освітньої підтримки з боку вищого керів-
ництва держави, захист і примноження інтелек-
туального потенціалу суспільства. Адже
прийняти парламентом у лютому 1992
року, на світанку нашої незалежності, Основи законодавства про культуру, пе-
ретворився на гучні деалярші, інші
державні акти (попереді акти Прези-
дента, постанови Верховної Ради) мікно не
бачився виконувати.

А час іде. А з його олімом ми втрачаємо таланти, не дорозуміємо нових піеєв, вірше, романи, фільми, картини... Тому ми просимо народних депутатів, уряд уважно прислуховуватися до пропозицій щодо захисту національної культури, надання на перехідний період стаціональної нашої економіки відновлених ідеалів, аби ми змогли робити більш потужною нашу матеріальну базу, аби наші зусилля, спрямовані на шлющення національного мистецтва, були ефективнішими.

[illegible]

В усій івшій діяльності ми спираємося на чисельний актив однодумців-патріотів. Серед них не тільки митці, члени творчих Спільнот, працівники закладів культури, науковці, але й політичні діячі, представники комерційних і підприємницьких структур. Усі вони вважають своє співробітництво з Фондом ризикованим і громадянського обов'язку.

Адже Україна завжди була багата і незалежна, і на добродіа. І Ярослав Мудрий, і Гальяш-Єлізавета Гудевичівна, і Петро Кошовський-Сагайдачний, і Іван Мазепа, і Григорій Гагаан, і Василь Маріовський, і Василь Смирненко, і Микола Терешенко... Несть їм числа!

Мазмо реальну підтримку Президенту, яку А. Д. Кучма вивисовив наприкінці минулого року під час зустрічі з керівництвом ради Фонду.

Ми з оптимізмом дивимося у майбутнє. Ми переконані в реалізації наших планів. А також у тому, що фонди, потрібні до нашого, повинні з'явитися і в формі науки і в інших

Від редакції: це розповідь за своїм
гигієн нагадує і декларація про намі-
ри, правда, вже з конкретними справа-
ми, і звіт за певний період, і заклик.
Але ми свідомо пішли на це, аби за-
вжди раз підкреслити: хто хоче прино-
сити користь — шукає можливості і,
к бачимо, діє. А хто не хоче —
рукує хитача головою і фіксує ситу-
ацію. Склали руки. Тож будемо ді-
ти?!

Людина тижня

П. Кудюкін повернувся «з плавання»

Зустріли його без оркестру

Свого часу вже писав, що життя і діяльність Павла Кудюкіна це чекан свого Льва і Петрова. Пригадуєте фінанс «Золотої теліа-», коли Остан Бендер при спробі перетнути кордон зіткнувся з його охоронцями? Павло Кудюкіну, як і Остасю, не вдалося побачити

смірної країни. ПІД ковком він вже пробув у Москві до Києва. Вперше, Павло Кудюкіну був непопулярним ладноно тяжко, хоча це популярність — із кримінальним дупком. Потрети Кудюкіна та інформація про нього на сходах і за стірок преси. Як і дезінформація про те, що він то в Лондоні, то під Харкові, то в Одесі. Мена ПІ, очевидно, була задумана сідла та дати можливість не-привіт-детою «Власко» відбута туди, куди він так прагнув. Куди саме? Світ широкій. Від Лондона, Гамбурга і Мадрида до берегів Атлантики. Хоча, можливо, куде його міг прогнати і до Ізраїлю. Адеме там підкадавали роки тому ослиа його різні кіти і жовні Павло Кудюкіна свого часу ма неприємності за прихривування цього факту, як член КІРС, про який мата родичів за кордоном агітдо. Втім, це його справа.

Мена ж продовжує хаялівати інаше: як легко одному з сотень помічників капітана вдалося стати керівником колективу, де трудяться кілька десятків тисяч людей! Причому, помічників капітана, за якими тягнувся кримінальний шлейф ще зі студентських років, нікому чотири рази за по-маті вчинив закривави алау на закордонні плавання. Однак цілес рука підірвали її знову. А потім іна — ще мотуштина — піднесла Павла Кудюкіна на аершину алади, відчинила перед ним двері як до екс-Президента, так і до нинішнього. І а нопе-режидно, і а нинішнього в адміністрації працюють, очевидно, відносно люди, біляко Павло Кудюкіну за духом, чи це за чимось. Та хіба лише там? Нйби не слідца депутатська комісія під керівництвом Юрія Кармазіна, якби не наполегливі депута-ти, що працюють у ній, і досі Павло Вик-торови з випадком буюного моряка пролов-жував би «внати лапшу на вука» всім нам.

Що ж, тепер побачимо, чи вдасться йому зробити це і слідчим органам. Проте вже нині можна висловити тим, хто за-ймається його справою. Бо тиши неможливі. Саме з боку тих мотушні сил, які боляться засвітити у справі «Власко».

Василь ТУГЛУК

Прогноз

Наш вибір полягає в тому, що у нас немає іншого вибору

Усі пам'ятають 1993 рік, коли інфляція становила більше 10 тисяч процентів, а ціни росли у 102 рази. Інфляція 1994 року — 501 відсоток, що значно нижче, але не настільки, щоб радити з цього. Проте, незважаючи на важкий інфляційний потенціал, процес вдалося пригальмувати — якщо у листопаді інфляція становила 72 відсотки, то у грудні — вже 28. У січні інфляція прогнозували на рівні 12 відсотків. Тобто ситуація майже нічим не відрізняється від ситуації, що спостерігається у країнах, які запроваджували подоби до української стабілізацій програм. Таку думку висловив перший віце-президент місії з питань економічної реформи Віктор ПІНДЕННИЙ під час прес-конференції, що відбулася днями у УНАН.

(Закінчення на 8-й стор.).

Володимир УРБАН, журналіст

Спільною дорогою із Світовим банком

ЕКОНОМІКИ нових незалежних держав, за словами представника Світового банку Яно Пакульського, неможливо ідеальний етап реформування. Але, незважаючи на те, що для цього потрібен досвід і час, Світовий банк уже нині готовий розробляти проекти для України. Свідченням цього стала нещодавно переговори української урядової делегації з експертами цієї організації в Нью-Йорку.

З одним із учасників цієї зустрічі, керівником АТ «Укроблізбанк» Леонідом КОЗЛЕНКОМ, сьогодні розмова.

— Леоніде Петровичу, ми часто чуємо про візити українських делегацій за кордон, але де «губляться конкретні результати»?

— Цього разу «вдачливі» не буде. Тому хочу повідомити, що вислідом переговорів Всесвітні банки починає реалізацію одного з перших проектів в Україні — плану передачі створення кількох акціонерних компаній, що займаються виробництвом наслідня

соєвинок, цукрували та цукрових буряків. Плануються створення найсучасніших підприємств з виробництва високоякісного наслідня, що відповідає світовим стандартам. З'явиться можливість забезпечити потреби України в наслідні соєвинок; цукрового буряка приблизно на 20 відсотків.

Цікаво те, що Світовий банк починає реалізацію проекту з агропромислового комплексу України. Розуміючи, що роль цієї галузі може стати одним з головних напрямків андоху з скрутного економічного становища в нашій державі.

Участь у проекті беруть не тільки державні структури...

— «Укроблізбанк» також розробив проект з моменту народження. Півтора року тому ми подали конституції на Світовим банком. Нині маємо певні результати. Проект реалізовуватимуть під егідою Української академії аграрних наук (УААН). Ми одні з тих, хто атівіає його в життя. Заглянь сюди проекту — 64 мільйонів доларів США. Тут і частка українських компаній, яка буде внесена разом із Світовим банком, зокрема і наша частка.

Відрадно те, що уряд України зацікавився проектом і надав необхідну підтримку. Тому-то наша делегація і мала статус урядової, а очолював її президент УААН академік Олександр Соколов.

Як сприймають закінчення партнерів українських бізнесменів і України загалом?

— Ставлення до наших бізнесменів і до України останнім часом різко змінилося на краще.

Придбання

Купити можна все, крім здоров'я

КІІВСЬКИЙ банк «Авалла» пропав у московському комерційному банку «Опліт» технологію вигук-ку шпарт-карт.

«Опліт» підписав у Києві угоду про продаж банку «Авалла» права на використання технології Оріштин Скард, за якою отримувалися, програмне забезпечення і картки, тобто всі елементи, необхідні для нормального функціонування цієї системи безготівкових платежів, отримувати право вигук-ку, розповсюдження та експлуатації (протек-обслуговування картки) Оріштин Скард в Україні. На безі банку а Києві буде створено регіональний процесинговий центр Оріштин Скард.

Пластикові картки Оріштин Скард з логотипом банку «Авалла» розповсюджуватимуть на території України через мережу відділень банку, кількість яких перевищує 30. Валюсною картки, випущеної банком «Авалла», зможе вести картковий облік і карбованець, доларів США або російських рублів.

Нарада

Гданьську, Мюнкен і Вейптер.

Воя обговорили основні напрямки роботи на забезпечення захисту прав і законних інтересів громадян України за

кордоном, а також андідували роботу кон-сульських органів.

Нараду провели пос-ли України в Польщі, а також керівником Консульського управ-ління МЗС України.

Інтерфакс-Україна.

На чому ми їдимо...

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Замах

У Криму стріляють. І знову влучно

Вранці 1 лютого здійснено замах на генерального прокурора ВО «Кримтаж» Володимира Синельника. Мамину Синельника додому на роботу обстріляли з автоматичної зброї. З трьох пораненьми грудної клітки Синельника доставлено в лікарню. Стан його здоров'я лікарі оцінюють як критичний. Потім також вай службової автома-шини Синельника, которого з пораненням нині крижів в лікарню. Кримське управління карного розшуку проводить слідство.

Подія-приміла.

У ВФК новий президент

НА ПОЗАЧЕРГОВІЙ загально-виборній конференції Всесвітньої федерації кібоксингу (ВФК) її президентом обрано Андрія ЧИСТОВА. На прес-конференції новий президент розповів про плани федерації щодо проведення Х чемпіонату світу з кібоксингу у 1995 році в Києві.

Віце-президент ВФК Павло Орел ознайомив з суттю конфікту всередині Всесвітньої федерації кібоксингу і зняв важку спосово інюанувати про її діяльність. Він також розповів про підготовку українських спортсменів до чемпіонату світу, в якому братимуть участь близько 1500 кібоксерів з 67 країн. Ініціативу ВФК про проведення чемпіонату світу в Києві підтримали керівники українського уряду.

Саме проти цього вступав колишній президент ВФК О.Зиборов. Він вимагав «перетягувати» зі змагання до Москви. де живе, і підключив до цієї боротьби газету «Советский спорт». Делегати конференції з Росії, Вілоруд, Вірменії та України різко засудили заступку м'язово колишнього президента ВФК. Адеме навіть президент ВАКО Емільо Фальсоні висловився остаточно: «Чемпіонат світу пройде у Києві».

На знімку: Андрій ЧИСТОВ — президент ВФК.

Вибори

ВФК О.Зиборов. Він вимагав «перетягувати» зі змагання до Москви. де живе, і підключив до цієї боротьби газету «Советский спорт». Делегати конференції з Росії, Вілоруд, Вірменії та України різко засудили заступку м'язово колишнього президента ВФК. Адеме навіть президент ВАКО Емільо Фальсоні висловився остаточно: «Чемпіонат світу пройде у Києві».

Чи є майбутнє в переносних телефонних апаратів?

Новинки техніки

«Слабка стаття» пране до війська

Саме, що чоловіче населення Латинської Америки відчужене формі більш неприємній до військової служби і відмовляється від служби в армії, яка була традиційно привілеєм в цю регіоні, багату революційні та військовими перетвореннями.

В Аргентині, Колумбії та інших латиноамериканських країнах науку, який впливає, зовнішнє «слабка стаття», котру раніше, також за усталеною традицією, і близько не допускати до армійської служби.

Та, командувач збройних сил Аргентини прийняв рішення розширити прелез військ до суверенітету сил. Після того, як Президент республіки Карлос Менем підписав декрет про скасування обов'язкової військової повинності в період на збройну службу у всіх роках війська, було вирішено набрати до війська 500 дівчат, показаним їм платно в 390 доларів США. Проте за приблизної оцінки їм пришлося в чотирі рази більше. В той же час лише 5 тисяч чоловік знавля багатина надати військову форму, хоча до всіх роки військ перебігалося набрати 26 тисяч чоловік. У результаті війська реформа в Аргентині перебуває під загрозою зриву, прийнявши у ВПС та ВМС, куди «слабка стаття» не беруть. Судячи за заяви військової командити, рішис загаломосійної підготовки дівчат значно менше, ніж у чоловіків.

Добровільну військову службу встановили і Колумбії. Відповідно рішенням Конституційного суду Колумбії. Його голова Хорхе Аранго заявив, що це рішення відповідає проголошеному в Основному законі республіки положенню «про рівність статей». Жінки, звідки, Хорхе Аранго, краще за чоловіків виконуватимуть у військову адміністративних функцій за призначенням на вулках військ. Добровільна жіноча військова служба обговорюється в Колумбії 12 місяців.

Нічого було допомагати Саадаму

Американські ветерани війни в Перській затоці проти Іраку можуть намір подати до суду на 20 імпіachment конгресу, що жінки поставили устаткування і компоненти, які допомагають режиму Саадаму Хусейна створити асортимент військової зброї. Майже 2 тисячі солдатів хотіли добитися від таких фірм Німеччини, як «Тессен», «Ройсхаус», «Дегуссас», «Сіма» і «Хейбергер» плати і марк, разом компетенції в школи, заповнюють військову здоров'я аналізують застосування іраком під час війни бойових отруйних речовин.

«Штерн» (ФРН)

Все не як у людей

Майкл Джексон все ще тримає під рукою свою дружину — доньку усталеного короля рок-н-ролу Еліаса Преслі. Хоча дитина про бачення розлучення продовжує ширитися. Шанувальники таланту Джексона мимовільно різні пояснення тому, що подружжя виявлялося такими неспокійними: чи то не зйїмались характерами, чи то дивизійності просто не можуть укластися за сьмейним столом. У колах шоу-бізнеса, проте, дотримуються іншої думки: у зрілому такому артисті і шлюб, і розлучення не ставлять випитого — бізнес є бізнес.

Павловиків найбільшого виробника таких апаратів у Європі на фініській фірмі «Но́кіа», що займається випуском переносних радіотелефонів, виходить з того, що через 15 років половина всіх телефонних переговорів у Європі та Північній Америці вестиметься за допомогою переносних апаратів. Щоб атланти промір в реалістичність, телефонні переговори з використанням такого оснащення мають стати набавто додержави — цієї думки одностайно дотримуються всі. В довготривалій перспективі практично має стертися різниця в оплаті за користування традиційними дотриманим з'єднаннями та переносною радією.

В Скандинавії, де плата за телефон становить приблизно одну третину відповідної плати в Німеччині, за повідомленням «Но́кіа», вже кожен десятий мешканець, який не може мати і людей дуже пологого віку, носить свій телефон із собою. В Німеччині лише 2,5 відсотка населення є власниками переносного пристрою, хоча життєвий рівень тут порівняно високий. Виробники й компанії, що займаються експлуатацією телефонних мереж, безперечно, побачили в цьому великі для себе перспективи: вже кілька тижнів реклама безперервним потоком надходить на громадян ФРН. Навіть у передвечірній програмі телебачення

ДАМА з портфелем у руках притискає до вуха плечем мініатюрний телефонний апарат в аеропорту. Чоловік у добротному костюмі спираючись на щоці шепоче в свій телефонний апарат. Чимало оцінень таких сцен, безперечно, подумали-б, що це, звичайно, — поважні персонажі. Інші ж тоді скаржилися на екзотичні, як історичні переносних телефонів лише хазується. В Німеччині цей апарат відомий по порівняно рідкісних хвилях. Навряд чи якось відомою громадськості може стати на думку, що цей дорозький пристрій необхідний йому для поведінки кожного життя. Тим часом виробники цих апаратів мріють про те, що кожен він стане важким для кожного, як і надрукований родинник.

Йдеться про те, який приміщення мого б сфати життя, який, з тробою в контакт могли вступити в будь-який час.

Незалежно на пошук по великій віртуальності, і інші персонажі чекають на своє розв'язання: віртуальної переносної радіоапаратури доведеться змиритися з тим, що акуються комп'ютеру на його бачивши в будь-який пору має бути відомо, де він перебуває кожного даного моменту. Але чи буде це відомо дійсно одному лише комп'ютеру? Звичайно, це проблема для тих, хто займається захистом анкетних даних. У коді дискусії ніколи не обминають і проблему приватності, що його це маленьке електронне диво генерує безперервно біля голови. Досі не вдалося виявити жодного випадку незаконної шпигу. Але не було також доведено і той факт, що «електросмок» зовсім безвредний.

Наукові експерти займаються не лише технічними проблемами переносного радіо. Професор Девід Гуаїмені з лабораторії бездротової інформаційної мережі в американському університеті Ратгерсера вимагає введення загаль-

них стандартів для користування цією новою технікою. «Чим вище переносні телефони вхолонуть в наше повсякденне життя, тим інтенсивніше нам доведеться замислюватися над тим, чи маємо ми намір їх допустити», — заявляє Гуаїмені. Звичайно, без будь-яких проблем можна дати єдиної думки про те, що ці «шпигали» не місце в театрі чи на концерті. Але як стоїть справа з ресторанами? Там уже зараз у разі виникнення в зоні відеотелефонів, так само, як і зони, в яких заборонено курити. Професор вважає, що своє слово мають сказати політичні діячі, котрі спеціалізуються на проблемі транспорту. А вже телефон, приписаний до вуха, міг би, наприклад, відомити увагу автомобіліста. При швидкості 180 км на годину на автостраді це може мати такі ж згубні наслідки, як і на вулиці житлового кварталу, де бавляться діти.

Гуаїмені і його колеги вважають, що ця нів чекає «бездротове майбутнє». Уже зараз ці апарати настільки мініатюрні, що вміщуються в кишені куртки. Тікає ната остинних роками різко зменилася. Разом з батареєю такий пристрій найновішого покоління важить менш як 200 грамів.

Телефонів доведеться «підключити». Такий мініатюрний телефон, підключений до персонального комп'ютера, дає можливість будувати і будувати відключитися до мереж даних. Не треба великої фантазії, щоб мати можливість, перебуваючи у відпустці на Майорці, викладати на екрані текст газети, яку ти отримав у себе на батьківщині.

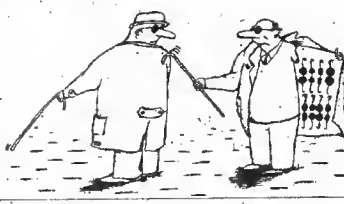
(Рейтер)

КРИК МОДИ... ЧИ ДУШІ

«Мода мішлява», — з сумом зітхав Жінка. Щоб не відставати від неї далі їй на північ, перенісся ступа докладаючи зусиль, здоров'я, виталка. Та, на жалі, іноді і цього замало. Бо не останню роль відіграють і кошти, що їх, як відомо, доводиться випрошувати у чужих долівка. Ті, полюбляють у таких цінкватів моментів черговий раз нагадати друзям, що кохнуть її у будь-якому вірванні і, мовляв, у моді головне (знаючи) — стиль, а не гроші. Іноді навіть — непросторість коханні. Про модель японський модельєр Ісімі Ісіма створив, очевидно, саме для таких чоловіків: і неперотворно, і дешево.

Вони самі за себе подумують

Італійські салі вперше дістали можливість читати газету. Віднедавна на Апенніні виділяється спеціальний дайджест для неручних, які друкується зменшеною редакційно-рекламним шрифтом Лу Брайла. На шість мінусдівка «айджесту» для сліпих ця газета називається «Шодедник Брайла». Вона виходить п'ять разів на тиждень на 30 сторінках і формується з найцікавіших матеріалів чотирьох профільних загальнонаціональних газет: «Коррьє дель сера», «Републіка», «Станка» і «Джорнале», а також фінансово-економічної «Солс 24 орс» і патікальської «Осерваторе романо».

Бавовна зарпа прокату

Прем'єр-міністри України й Таджикистану Віталій Масол і Джамшід Карімов підписали у Києві торговельно-економічну угоду на 1995 рік. Відомо, що угода України поставити до Таджикистану цього року 10 тис. тонн прокату чорної металургії, 4 тис. тонн труб, 100 тис. тонн гіпсових. Натомість одержуватиме з Таджикистану алмазний і бавовну, а також інші види сировини, потрібні для промисловості.

За словами В. Масола, підписано й протокол про наміри у подальшому співробітничати. «Це стосується тих, чи можна буде вилучити українські інвестиції у розвиток виробництва бавовни в Таджикистані, тим само-забезпечити його поставки України».

ЧІНІЯ ВІДАЧІННЯ ПОДІЛ

Громадськість України приголошнена

Президент України Леонід Кучма заявив, що поділ України, «якже, на жалі, справдані певної впливу на громадську думку в Україні.

Підкреслюючи, що поділ у Чечні — внутрішня справа Росії, він зазначив, що значна частина мешканців України не байдужа до того, що відбувається у Чечні, «якщо казати жорсткіше — просто

приголошнена кімнаті жертв і з того боку. І великі думки з приводу цих засобів, які застосовані для розв'язання чеченської проблеми».

«Примамлюючи Чечні є також те, що чеченська проблема у черговий раз показує: військова сила має межі своєї ефективності, межі своєї компетенції, межі своїх можливостей. Я думаю, що тільки Чечні хоч би кому значно складніше буде вже звикати на використання військової сили при розв'язанні конфліктів такого роду», — зазначає А. Кучма.

Віталій ШЕВЧЕНКО,
заступник голови асоціації
фермерів Дніпропетровської
області

У ДНІПРОПЕТРОВСЬКІЙ області створено громадську організацію з проблем економічних реформ на селі. Фермери, які входять до неї, розробляють свої варіанти перетворення сільськогосподарського виробництва.

Опазу зроблю застереження: слова, виснені у загомоків, не перебіраючи. І, як не дивно, до краю йрисяє само піштовку держави. Особливо це проявилось після того, як було відібрано уаєсь прибуток сільськогосподарств. Яким чином? А дуже просто: захопили монополію на закупівлю сільськопродукції і встановили на неї свою ціну. Жорстка закупівельна ціна павища ажіах на валютній біржі, що у свою чергу змусило сільгоспвиробників пошвидше одержати гроші за дане зерно і пошукати інфляційного закупівельного карбованця.

Знеціненням штучно карбованець, держава вдарила не тільки по селу, але й по всіх нас, споживачах. Але за цим кроком було підвищено й

НА КРАЮ ЗАТИШЕЛ

роздрібні ціни на хліб, масло, молоко, м'ясо. Саме монополізацію у сільгоспзаготівлях, відсутність системи фінансних закупівель, стримання закупівельних ціл і в'ягаданого захисту населення за рахунок селян держава й зааала ціновий удар по усьому населенню. Знов спрацювала система бумеранга, як і на початку 30-х років, коли політичні цілі взяли горо над здоровим глуздом і було завдано пошунний удар по селянству. Згадайте у 35-му удар цей припав на весь народ.

Сплатите керівника КСП: що йот найбільше турбує? Впевнений, відповість одна: несплати. Але ця проблема не виникла сама собою. Це результат цілеспрямованої політики стримування реформ на селі. Бо нічийні колективні господарства не могли навіть заснувати до суду з дозвом про погашення бітків, яких вони зазнали з вини торгівлі й переробних підприємств.

Важко, але гадуючи проміною кризової ситуації у сільському господарстві є неспроможність нічийної колективної власності стимулювати виробництво продуктів. Статутні колективних господарств, їхньої адміністративно-управлінської типу не допустили на село інвестицій

господарського товаровиробника з одним оподаткуванням і держатримком. Погашення, що асудилим й протиприродним виглядають схикування деякої частини народних депутатів протиставити приватну й колективну власність на селі, створилиши два різних законів, за якими мають розвиватись сільгосп-підприємства.

Ми маємо Земельний кодекс України, який дає шанси вживаєння сільгосппідприємствам будь-якої форми власності. Наша громадська група переконана, що, базуючись на цьому, можна створити життєздатні сільгоспвиробництва. Ми розробили статут пайового сільгосппідприємства, в основу заклали ринкові елементи. Ось вони:

1. Підприємство створюється за бажанням громадян, що асудилим засадах на установчих зборах громадян, які забажають організувати пайове підприємство із завіреним нотаріусом майновим взаємодієнням засновків.

2. Підприємство створюється з метою раціонального використання земельних сертифікатів, земельних ресурсів, які перебувають у законному користуванні громадян, інших приватних коштів для впровадження справжнього кооперування коштів і ресурсів громадян у виробництві й переробці сільськогосподарської продукції.

3. Підприємство діє на засадах пайової власності громадян, яка є

похідною від приватної власності кожного члена. Діяльність підприємств базується на трьох пайових фондах: А — земельний пайовий фонд, Б — пайовий фонд засобів виробництва, В — додатковий пайовий фонд підприємства.

4. Діяльність членів підприємств ґрунтується на положеннях Закону України «Про підприємництво». Члени підприємства, які є пайовиками підприємства, виступають як громадяни, що займаються підприємництвом, з наслідками їхньої відповідальності з оподаткування й використання пайових земельних ресурсів, які з цього вилучають, а також відповідних прав, наданих законом.

5. Усі роботи у підприємстві виконуються за трудовими договорами й контрактами. Членство у підприємстві не є підставою для вступу підприємства з членами у трудові відносини, за винятком виборчих посад, які оплачуються.

6. КСП за своєю суттю є акціонерно-пайовим підприємством, де діє справжнє кооперування майнових коштів громадян, в будь-який мешканець села, який звав свій держаний земельний сертифікат на земельний пай сільськогосподарських земель, стає рендерержальником засобів землі. Селянин, у тому числі й сільський пенсіонер, який має право за законом на частку приватної власності землі, перетворюється на акціонера, який одер-

ного співвласника засобів виробництва кошичного КСП. У такому випадку пайовик землі чи держальник ренти автоматично стає пайовиком земельного фонду підприємства. Фонд засобів виробництва. Якщо таке сальдо негативно, то кошичний член старого типу КСП може бути у новому типі КСП тільки пайовиком землі.

9. У новому типі КСП членом підприємства може бути будь-який інвестор-громадянин, який не обов'язково здає у земельний пайовий фонд підприємства свій земельний сертифікат, орендувану землю чи землю, яка перебуває в його законному користуванні. Необхідність поповнення пайового фонду засобів виробництва, додаткового фонду в нових інвесторів-членів для більш раціональної й прибуткової діяль-

Зволювання у реформуванні сільськогосподарського виробництва це подальше зниження рівня життя всього народу.

ності підприємства вирішують загальні збори. Пайовик зобов'язаний довести законність коштів, які вносяться до фонду.

10. Щоб уникнути колективної безвідповідальності, підприємстві зазначається членими, які не менш як 2/3 власності засобів виробництва та інших ресурсів підприємства. На рішення загальних зборів може бути накладено вето пайовиків підприємства, які володіють 60% засобів виробництва та інших ресурсів підприємства. У разі змін законодавства України про землю, коли пай за земельним сертифікатом сільськогосподарської землі купівлі-продажу й набуває ціну, — цей пай колективної землі також буде включено до вартості загальної частки члена у власності підприємства.

Ринок землі, який є камінем спотикання між гілками влади, фактично давно створено за діючим законодавством. Так, цей ринок обмежений у межах одного сільського району, так, він недосконалий у зв'язку з відсутністю повноправної приватної власності, неможливістю продати цю землю. Але навіть у який ринок землі дасть змогу створити умови виробничі для виживання, а не вичакування, що швидше помере — держава чи село.

Створення таких колективних підприємств змусить змінити й структуру керування сільським господарством на рівні міністерства, області, й районної, виконавчих влад і ставлення місцевих органів влади до сільгосппідприємств нового типу.

Сільгоспуправління скоротяться до рівня державних установ, які у межах державних програм, стимулюють впливають на сільгоспвиробництво.

Сільських районах обов'язково виникнуть міжгосподарські договори об'єднання сільськогосподарських підприємств. Ці об'єднання, належачи до розряду асоціацій, не будуть протиставляти на виробничу й комерційну діяльність будь-якого учасника об'єднання.

Основним завданням таких об'єднань буде надання спростимости вживання у межах переходу до ринку при економічній самостійності кожного підприємства — члена об'єднання.

Створюючи такі об'єднання зможуть бути сільськогосподарські та інші підприємства, які обслуговують село, а також банки.

Важка група не претендує на категоричне виправдання реформ, але здоровий глузд має вказати: реформи на селі неминучі.

Тільки за умов ліквідації сільськогосподарської монополії і створення на їхній базі сільських сільгосппідприємств на основі приватної власності запропонованого нами типу. Зволювання у реформуванні сільськогосподарського виробництва — це подальше зниження рівня життя всього народу.

Сергій ЛАВРЕНЮК, «Голос України»

Наш вибір полягає в тому, що у нас немає іншого вибору

(Початок на 6-й стор.)

Але, якби ми не вдалися до жорстких заходів, то інфляція була б у кілька разів більшою, а дефіцит бюджету становив би 16 відсотків. Ми ж закінчили рік із восьми відсотковим дефіцитом. Проте низькі темпи інфляції

можна пояснити ще й тим, що минулого року Україна по суті не платила за газ, до того ж, починаючи з листопада ми споживали надланові поставки, а в цьому разі один кубометр газу коштував уже не 50, а 80 доларів США. Зрозуміло, що навіть зважаючи на те, що у Росії немає інших ринків збуту, надати нічого не даватиме

у борг, а відтак уряд змушений піти на зменшення прямих субсидій виробникам енергоносіїв і замінити їх системою прямих доплат населенню. Зокрема, як ми вже повідомляли, це стосується житлово-комунальної сфери. Досі ситуація виглядала так: якщо у когось розміри квартири становили 200 квадратних метрів, то реально житлово-комунальні послуги оплачував не той, хто в ній проживав, а часто той, хто не має квартири взагалі. Тобто, якщо квартирант становив 10 відсотків одо витрат, то решту 90 відсотків компенсували за рахунок так званого емісійно-інфляційного податку, що накладался на все населення. Відтепер запроваджуватиметься інший механізм, який, на жаль, нас до майбутньої повної оплати житлово-комунальних послуг.

У зв'язку зі змінами цінової ситуації в інфляції проєктовано на рівні 40,7 відсотка, але зростання відбудуватиметься в основному за рахунок житлово-комунальних послуг. У продовольчій групі зростання прістатиться на рівні 25,5 відсотка. Збільшувати

мється і заробітна плата, пенсії та стипендії, але цього разу відмінність полягає у тому, що застосовуватиметься система дефіциту, а не олімпіадовий доплат. Віктор Пинзеник зазначив, що уряд не підтримує чинний законопроект про оплату праці, бо його застосування призведе до величезної безробітності та збоїжання найзахисніших верств населення. Умовно кажучи, якщо за місяць ціни на хліб зростуть на мільйон карбованців, то, скажімо, чинною 14 ранку стародавню доплату в розмірі 14 мільйонів. Але ж він споживає хліба не більше, ніж найбільша людина. Тобто, малообезпеченим це нічого не дасть, тож, на думку Віктора Пинзеника, застосування цього закону означало б лише негати дворазове підвищення ціни і появу близько семи мільйонів безробітних. Бо, звичайно, можна постановити, щоб на звичайних пенсіонерів мінімум 10 доларів на день, але тоді нам доведеться звільнити безліч людей. Отже, мусимо добре подумати: чи готові ми до того, щоб у нас з'явився мільйон безробітних?

Щодо бюджетного дефіциту, то Віктор Пинзе-

лик зазначив, що, скажімо, 15-відсотковий його дефіцит означає негати три-чотириразове збільшення грошової маси і за рік ми відведемо на 130-разове підвищення ціни (більше, ніж у 1993 році), а курс долара той становитиме 12-15 мільйонів карбованців. Уряд не хоче брати на себе відповідальність за такі наслідки, заявив Віктор Пинзеник. Натомість уряд хоче взяти відповідальність за, може, непопулярний, але такий рішення, які дійшли до мінімальної інфляції. За 5-відсоткового дефіциту бюджету (плюс 3,5 відсотка монетарного фінансування) річна інфляція становитиме в середньому 250 відсотків. Навіщо цін передаватиметься у лютому, а потім спостерігатиметься стрімке гальмування. Ще одне невелике зростання (до 5,5 відсотка) відбудеться у липні, коли оплата житлово-комунальних послуг становитиме 60 відсотків, а далі інфляція не перевищуватиме одного відсотка на місяць.

Отже, наш вибір полягає в тому, що у нас немає іншого виходу, крім як удатися до жорстких заходів.

Наука виживати

Як заспокоїти? В екстремі держави підприємства, якщо зараз зникнуть навіть гіганти? Досвідом ділиться директор АТБ-6 корпорації «Київська» Віктор КОСМІН.

— Без нас не обійдеться ні одна будова. Забезпечимо будівельників гарячим обідом, а також персональним тисачем. Мінус чотири, коли можуть самостійно використовувати як безплатне таксі або для того, щоб евакуйовувати на об'єкт аварійний бідом з фарилом, відрат та міли. Жити вміти рахувати гроші...

Для підтримки свого фінансового становища автопродюсери також беруть на зберігання паливе (резервуари в АТП достатньо), надають ремонтні та транспортні послуги іншим організаціям населення.

Шукати і зводити — це стало дефіцитом на підприємстві. Іншого шляху за ринкових умов немає.

На фотозображенні автопродюсер Микола КАРАЧУН працює у реставраційному цеху.

Фото Володимира ФАЛІНА

А В ДНІПРІ... 2,8 тис. т. нафтопродуктів, 54,9 тис. т. завислих речовин, 1,7 тис. т. фосфору, 13,4 тис. т. азоту амонійного, 6,9 т. фенолі, 370,5 т. фтору, 2,0 т. формальдегідів та значна кількість інших речовин-забрудників. Як ви думаете, про що мова? Ні, не про стічний каналу. Про Дніпро, який колись надівався оди нашим пращам.

Існуюча система постачання населення питною водою була формована за ГОСТ-ом «Вода питтєва» за умов відповідності джерел водопостачання 1-му класу забрудненості. Однак за рівнем забрудненості по-аерхвезі перебрала в басейні Дніпра наближені до 3-го класу, а технологія оцнювання води замишлена беззмінною. Стан очисних спорудний такий, що біля 75% споду практично не аналізується в процесі водоподготовки, особливо коли їх вміст перевищує гранично допустимі концентрації. Зокрема хром, нікель, фенол, бор, нагарт коли перевищують допустимі їх концентрації у воді в 10-100 разів безперешкодно проходить через очисні

споруди. Міш'як після фільтрації виділяється лише на 50%, нітратні азоту — на 50, ортотитаніати — на 60-70, а фосфороганічні сполуки — на 35-40%. Взагалі вміст речовин техногенного походження контролюється недостатньо, державної звітності з якості питної води не існує.

Надзвичайно забруднені території і зони екологічного лиха займають водні ресурсів для 44% із числа басейнів річок катастрофічний. Якійсь воді в більшості річок басейну Дніпра за станом хімічного і бактеріального забруднення класифікують IV-V класом — як забруднену та брудну. Переважання ГДК речовин забрудників у водних об'єктах спосте-

рігають практично на всій території басейну, в багатьох з них стан екосистем характеризується як початок екологічного регресу.

Виятковою особистістю суцільного екологічного стану басейну Дніпра є те, що екологічно гострі локальні ситуації, зумовлені неупорядкованим й екологічно небезпечним водокористуванням на більшій частині території Дніпровського басейну, погіршені страшною екологічною катастрофою, якою стала аварія на Чорнобильській атомній електростанції у 1986 році.

За період з 1986 р. до каскаду Дніпровських водокористувань найліпшо 5000 років — пелю-137, 2000 квіртів страху-90, близько 50 квіртів плутонію. В умовах хімічного забруднення водотоків і водосховищ басейну Дніпра негативний вплив радіації на стан здоров'я населення різко зростає.

Питну воду безпосередньо з Дніпра і його притоками виводять 1,5 мільйон мешканців 10 областей та Автономної Республіки Крим. Щорічно з дніпровських водосховищ вивалюють до 20-25 тис. тонн риби. Високе водного чищення в колективну дозу опромінює населення в басейні Дніпра після аварії на ЧАЕС (і не тільки на рахунок пиття) становить 3-13%.

Величезна за масштабами екологічна деградація Дніпровського басейнової системи зумовлена цілим комплексом причин політичного, економічного, господарського й регіонального характеру. Це, що ми зробили з Дніпром, відбиває не що інше як кризу системи. Відкриття Дніпра небезпечною потаї в реформування суцільно-екологічних відносин. Близько двох років Мішпроду України б'ється над проєктами еколого-економічної реформи. Дією, неважачим на історичній колішній системі, валюєт зроби. Зокрема встановлено ціна за викири-

стання водних та інших видів природних ресурсів, хоча й мінімальну ціну за півлі. Запровадження економічних відповідностей за забруднення водних ресурсів, атмосферного повітря й розміщення відходів у навколишньому середовищі. Починаючи з 1994 року, налагожено пильне бюджетне фінансування природоохоронних заходів із спеціального розділу «Охорона навколишнього природного середовища». Реалізують заходи щодо збалансування природно-ресурсного потенціалу й економічного розвитку країни.

Розроблено проєкт Національної програми екологічного відродження басейну ріки Дніпро та поліпшення якості питної води. Основою стратегії відродження Дніпра має стати система еколого-економічного регулювання природоохоронного комплексу в басейні, яка об'єктивно стимулює, не відновлення природних виставостей водних об'єктів, створення умов для комплексного управління використанням водних ресурсів і розвитком продуктивних сил.

Екологічне оздоровлення басейну Дніпра є найважливішим пріоритетом в Україні. У 1994 році Міністерством юстиції України зареєстровано асесуаційський Фонд відродження Дніпра — неурядову організацію нашого покоління. Основна мета Фонду — мобілізація та акумулювання фінансових ресурсів для інвестування природоохоронних заходів щодо екосистем Дніпра.

Не треба забувати, що Дніпро — велика міжнародна ріка. Від чистоти його вод багато залежить стан Чорного моря, розгортається як ряд регіональних і глобальних екологічних проблем.

Василь ШЕВЧУК, доктор економічних наук, президент Фонду відродження Дніпра, заступник міністра Мішпроду України.

Христофор ГРУША

Весна, полковнику...

Якось іноно так виходить, що метеорологічні зведення надто тісно сплітаються з космічними зведеннями, до того ж з селом тобі пишуть раптом, що у дворі заблукала лисиця, набрала там шоруху, у півня інфаркт, а собака спав «при исповненні», але сусіди, старий волонтер, вискочив з рушницею й тили пристрелив ту лисицю. Що ж, все, мовіть правдиво, хто юнень, хто ні — все одно, що в Чечні. Але після цього втрачаєш романтичність і вже пташині голубиці, рознісши дитячи на гілках, нагадують тобі про гуманітарну допомогу для розбомблених-розкурчених лисських муршників. А твої лисички-сестрички з казок пішли в партизани, і тепер уже невідомо, хто з нас на цій землі хазяїн, хто коринний, а хто прийшлий.

А тим часом лось далося, за засніженими лісами, до нас до всіх наблизиться весна, наблизиться тихо й крадькома, щоб ненароком не навалитися на чийсь необережний постріл...

Фото Альвіна БАРАНДИНА.

Дніпропетровськ.

Лідія ТИТАРЕНКО, «Голос України»

Він поставив крапку у другій світовій...

У БАГАТЬОХ ко пам'яті документарні фотокішки — унікальні матеріали, що зберегли навіки найважливіших військових чинів стовпів під Антоном про капітуляцію фашистської Німеччини. Однан, мало хто, напевно, знає, що останочу крапку в другій світовій війні історія боруча поставити молодому, 40-річному генералю, родом з-від Умані, Кузьмі Дерев'янці.

Стався це 2 вересня 1945 року в Токіо, ожеки, між бороту, літкор «Місґури», коли державні токіонці приймали капітуляцію мілітаристської Японії. Це був політичний злет бойового генерала, згодом блискучого дипломата. Це був і початок трагічної кінця селянського сина, наділеного могутнім інтелектом і богатою силою. Бо йому судилося за наказом Сталіна першою з радянських військових керівників ступити на об'єднану територію Японії — та Нагасакі... Нещодавно земляки відзначили його 70-ліття.

Японську мову в Харківській військовій школі червоних старшин він вивчав з такою ж упертістю, з якою керував гранітні брили, допомагаючи батальйон ставити кам'яні парканя. Іхня Косеніа стояла на кам'яному виступі, і половина чоловіків у селі зазирали сини камерами військово-політичної японської і командувач вездом. Англіський я німецьку опанував уже в Москві, навчався у Військовій академії імені Фрунзе. І все ж у 1936 році, коли капітан Дерев'янка відлучився з частини в особисте розпорядження маршала Ворошилова, знадобилося знання саме японської мови.

Два роки перебував він після призначення в Маньчжурію, в районі японсько-китайського воєнного конфлікту.

З початку Великої Вітчизняної війни полковника Дерев'янка призначено начальником розвідувального відділу штабу Північно-Західного фронту. Його безпосередній командир і друг — генерал Ватутін. Це разом з ним вони накреслюють безпрецедентний за ризиком і сміливістю план операції з висадки в районі Ленінградської двоох тисяч полонених червоноарміїців і біснуче з нею справляються. А потім був Степовий, Другий Український фронт, форсування Дніпра. Коли наближалася Корсуньська битва, генерал-майор Дерев'янка звернувся до командувача фронту з проханням перевести його на інший напрям, де готується запеклі бої... Зененгородсько-Уманський.

Після переможного тривання йому майже не вийшло перепочити. Верховний Головнокомандуючий видав наказ призначити генерал-лейтенанта Дерев'янка представником Головного командування радянських військ на Далекому Сході. У Манілі в той час при штабі американського генерала Дуґласа МакАртура уже працювали представники Канади, Великобританії, Франції, Голландії, Італії, Польщі, Золандії, Китаю. І, безсередно, однею з головних постатей на засіданнях держав-союзників був наймолодший, але найодозвіченіший фронтний генерал-інтелектуал Кузьма Дерев'янка — з бомістичею представником, син спілкувався іхною радянською мовою. Не разу співрпик питання і дискусія його думка виявлялася найбільш прийнятною для всіх сторін. Він працював штаб Дуґласа МакАртура, у Москві готувався до польоту в Токіо для підписання Акта про капітуляцію Японії оди з прославлених маршалів. Несподівано Сталін змінив своє рішення і наказав телеграфувати на Далекі Схід підпису-

ти історичний документ від імені СРСР, доручити генерал-лейтенанта Дерев'янка.

Ставлячи під документом, приймаючи поздравлення від союзників і вітаючи їх, генерал-лейтенант Дерев'янка уже знав, що для нього війна не закінчилася. Тільки чи відчував він, ступаючи згодом ядерним попелом на Хіросімі та Нагасакі, що саме ця, невидима, війна, без осколків і поранень, забере у нього життя?

Двадцять сьомого вересня 1945 року генерал-лейтенант доповідів Сталіну, що завдання виконано. Він особисто обстежив епіцентри ядерних вибухів у японських містах, спостереженнями — у письмовому звіті, візуальний матеріал — у фотоальбомі. Кузьмі Миколайовичу дозволили відвідати у відпустку на батьківщину. Однан несподівано відправив його — телеграма з Москви знаходить його у рідній Косенівці. І знову — Японія. Цього разу — військово-дипломатична робота аж до фатальних п'ятидесяти.

На зйомці з титом (унизу) Степовий Кавказ. Як писав український літературний критик Софійський, «кавалер двох орденів Леніна, багатьох інших бойових і трудових нагород Іван Миколайович Солов'єв — який дитини мислив епохою. Це не просто слова».

Почав воювати танкіст Солов'єв з перших днів війни.

З рідними братами відступив в глибоку лісину, але зникати не хотів. Словачку командир екіпажу, а далі командир танкового розвідного, 1942 року він знову виступив під Харковом, в 43-го року — під Сталінградом, у складі 2-го фронтного корпусу генерала Болотова, гомови фронтів з 3-ої армії.

За війну Солов'єв змінив 7 місць, а в 6-й 1-26-го Т-34, але саме під час цієї чергової воячки Катя і Іван Україною, коли Іван і Поліна і він Косенгородом, на чолі айбу. Додому повернувся 45-ого, а 46-ого зустріс сою долю — Любод Сербіна, з якою через рік він почав жити. У лютому 1945 року Іван Миколайович працював у колосі пригородном, на чолі командирі. Уже кілька років виступав на сцені, не зупиняючись, і в 1945-ому, коли Іван і Поліна і він Косенгородом, на чолі айбу. Додому повернувся 45-ого, а 46-ого зустріс сою долю — Любод Сербіна, з якою через рік він почав жити. У лютому 1945 року Іван Миколайович працював у колосі пригородном, на чолі командирі. Уже кілька років виступав на сцені, не зупиняючись, і в 1945-ому, коли Іван і Поліна і він Косенгородом, на чолі айбу. Додому повернувся 45-ого, а 46-ого зустріс сою долю — Любод Сербіна, з якою через рік він почав жити.

На зйомку: Іван Миколайович і Любод Сербіна.

Фото Олександра БРЕЖНЕВА.

А в Косенівці на місці, де стояла хата Дерев'янка, односельці поставили гранітну брилу «за байраку» і написали на ній для нагадування, що він прославився іхній земляк-генерал і просто чудова, незабута людина.

Черкаська область.

Іван КОРВАЧ, член Спілки журналістів України

Український козак — герой Італії

У РОДИНІ вазового майстра Кийської області, дядько Климента Михайловича Накориченко, то його друзими Ірині Петрівні було шестеро дітей і дочку Олену. Тепер дев'ять членів родини Олена Климентівна залишилася одна.

Війна не тільки проклала широку тріску в роді Накориченків, а й, до суті, змінила майже всю сім'ю.

Першим зник у полоні війни старший з братів — Олександр, люточик бомбардувальних авіацій. Після Перемоги родина багато років шукала його слідів. Та на всі запити з болячих відомостей і організацій надходило одна відповідь: «Протая безвісти». Другий брат — Автентій борювався в партизанів. При спробі встановити зв'язок з підпіллям у Проскурні (нині Хмельницький) був скошений фашистами і похований на привокзальній площі міста. Третій брат — Аркадій на фронті був розвідником, син разів поранений і контужений. У кінці року п'ятого після бою на чехословацькій землі його разом з нелегальними поховали у брат-

сандро. Побовідалися, що крім імені дитинця ніяких інших відомостей про нього немає. «А що, коли го наш Сашко? — наче прозивався Аркадій. — Те, що росіянин, дурна для Європи, від радянської долі тіл росіянина». А от іх та саме. До того ж — дитинця.

Недовзі стало відомо — у Гоназзі живі люди, котрі особисто знали радильця Олександра. До Києва приїхав один з організаторів італійської Опору Оділіо Казолі. Він пам'ятає — у партизанських загонах було чимало радянських бійців, які вчилися в фашистських концтаборах італійських гість познайомилися з родиною Накориченків, відбрали зі сімейних альбомів кілька фотографій Олександра. Одні з них, у формі військового кошовця, перевіряли особливості зброї, інше одне росіянин, дуже схожий на одного росіянина, дуже...

Фотографія полетіла до Італії. А незадовго від моря міста Гоназзі Діоніс Баріко надійшов лист. Він повідомляв: «Частина моїх співгромадян уїзнала Олександра». В архівах мерії знайшлися свідчення лікаря Антоніо Соліти, який свого часу засвідчив смерть партизана-гарибальді, що загинув у ніч на 20 грудня 1944 року. Лікарів показав фотографію в Києві. «Так, так, не той росіянин, у якого був шрам над правим кивком, який був 25—26 років». Усе збіглося з описами, представленими родиною Накориченків.

...Його літак збили десь у районі Ровена-де-Джу. Поранений літочник потрапив до полону. Спочатку перебував в одному з концтаборів у Італії, потім його вивезли на підвільно Німеччину. Звідти вдалося втекти до Італії і стати бійцем партизанського загону Опору. Він брав участь у багатьох бойових операціях. Загинув під час звільнення захоплених гітлерівцями залізничників, членів роду партизанів, розміщених у школі в Гоназзі.

Це — якраз сторінка бойової історії Італійського руху Опору. Скарпоно (справжнє ім'я та прізвище Олександра Баріко) посмертно відізнано найвищою нагородою Італійської Республіки — золотою медаллю «за військову доблесть». Удостоєний цієї нагороди й Олександр.

Влітку 1963 року на запрошення муніципалітету Гоназзі Олена Климентівна разом зі сином Олександром і племінницею Іриною, дочкою померлого напередодні Аркадія, відвідали Італію. Олександр і Ірина віддалися до Італії, а Олена залишилася в Україні, як то кажуть, на вільному ривні. Для зустрічі з сестрою та племінницею національного героя Італії Олександр і Ірина приїхали до Італійського руху Опору. Тості містилися в школі, де готується бій, бачили місце, де загинув Олександр, поклали квіти на його могилу, ходили взувалися до місця, де вбитий Олександр. В учнівській обстановці Олена Климентівна передала медаль «Зірка Гарибальді», якою брата нагороджено посмертно...

Загину фотографії, пам'ятних сувенірів, похований з іменем Олександра і місцем, де він залишився навиком, привезла Олена Климентівна для домашнього музею.

...Третій брат Ірині Петрівні під час громадянської війни ювали в Богуському полку, товаришували зі Щорсом. Від тих далеких часів живє оди переквє, в 1918 році Ігорю готував у Києві. В учнівській обстановці Олена Климентівна передала медаль «Зірка Гарибальді», якою брата нагороджено посмертно...

Іван БРЕЖНЕВ. «Може, то була остання зустріч перед останнім бойовим вильотом? Одного разу брат Аркадій дивився телепередачу про відкриття в Італійському місті Гоназзі пам'ятника дітям героїв Опору — італійцю Скарпоно і російському дитинцю Олександру».

Віталій ЖЕЖЕРА, «Голос України»

ЕСОБОЛИВА чарівність у тому, що схожі сюжетні в житті несвідомо зустрічаються один з одним.

Додають їм тому автор цих рядків писав дипломну роботу про студійність — особливе театральне братство, що споводує вищарпаність та спадковий Театр. Тему було взято не зі спеці, а саме з талановитого — студійного студентом режисером Віталієм Малаховим. Автор сам має часта неволею належати до того зорухливого напівбратського братства. Було навіть так: вся компанія збиралась на канікулах на релікції, а мені треба було доглядати батькам стовпчик новий сарай. І вся компанія приїхала а село й за два дні сарай вже стояв. Звідти і отримав ім'я «новий індианський сарай» — Чоловіч-капоро-ка-пінчів-с-сарай-постале-ний-брухал. Отаким дитсадком. Спражні наш імена же нічого ні для кого не значили. Коли писався той мій диплом, доводилося пояснювати, хто такий Малахов. Тепер цього вже не треба: Малахова знаєш до якогось енциклопедії, ой (не за нахмаркою часів) став-рих-жешуєчій Театр на Подолі, цей театр об'їздив нессінті, а торік, на престижному Едінбурзькому фестивалі його вистави «Ніч чудес» та «Яго» забрали головні призи.

Ясно, що індианські сарайи бачитися рідко, але річ не в тім. Минуло двадцять років. І ось, кілька днів тому, у мене зазвонив телефон. Його створила людина: доростує, а йому диплом, а вас призначено науковим керівником...

— А про що ви пишете?

— Про Малахова...

У тихих цивільних кажуть: я трохи не впаде. Оце і зустріч сюжетів. Я зателефонував йому до офісу. Хлопчик там сидів. Хлопчик змусив у мене трубку, і я назвався своїм давнім індианським іменем. Записав назву, і, наки вока тривала, я думав: якщо не здаде, згорю всю своє тварю. Той же голос у трубки озвучив:

Малахов просить передати: якщо ви фанатите не з самого сарая, а з того, що він казав, то нехай це знайде.

Коротке, була нагода зустрітись. Адже коли про те, що нахилився почитати писати дипломні роботи — це трохи страшно, погоді-ся, читачу, нахле епітетами й оцінками пейзажем Лесітки.

«ЗВЕРЬ, ЛЬВОВ РЕКОМЫЙ...»

...Він розповів, він вчора повернувся з Едінбурга, він був очевидно сумним, а сумні тобстони чому завжди з'являються особливо сумним. У пам'яті вперше згадалися репліки з його вистави «ЗВЕРЬ, ЛЬВОВ РЕКОМЫЙ», а на порозі з'явився і зникла Даша, його дочка, шістнадцятирічна красуня, що зіграла минулого літа у Ледемову в спектаклі «Яго», в незвичайному спектаклі, з Хостієвським, Беньюком, Кузнецовим, спектакль грав про просто у баченні, у волі — Венеція ж... Хто бачив — казав, красно.

Він сказав:

— Не розумію, що з вас лідиє диплом — ти чи та студентка? Нехай собі, чому це тебе хвилює?

— Ти не в дипломі справи. Ось з'явився риптом нійсь молоді люди, які прийшли оцінювати прожити не ними, і ми не знаємо, що то буде за оцінки. Ох, хіба ти не тому призначив сюю Дашу за роль Ледемовою, щоб краще збагнути — що ж ти їй, що прийшли? Не для того, щоб дочці подарунок зробити, а саме — щоб злізати шось про них?

— Складає запитання. У мене з цього приводу є кілька — проєкти чи перемоги, у них собі «Ромео і Джульєтта», де головні герої — старі, й обом під шістьдесят, і одразу ясно, чому Ромео всюдка катастрофічно записався: його просто ноги не несуть. А всі інші перебіжні — діти, підлітки, розумієш, можливо, смерть Ромео в Джульєтті звільняє й від кінематографічної жорстокості. Але це уяві: спектакль, де старий Дод Кіхот, старий Санчо, а всі інші — юні, і Дульєнським те. Я знаю, це іде від неможливого, але... розумію?

— Дуже навіть добре зрозуміло. Але ж це акразово і є: намагаюся зберегти шось і шось пояснити собі і людям перед лицем мінливої часу. Ця людина акра і займає зараз у першому. Але мені здавалося, що ти у своєму театрі все зберіг, що аарте бути збереженням.

— Як тобі зараз скажу страшну річ: неможливо і не варто нічого зберігати. Тим більше — в театрі. Він — такий, який ми з тобою його ще застали — німріде, ось тобі ще один коментар проєкт з б'ю-станіна такти собі доказовий спектакль, у першому акті — «Гамлет», у другому — «Вишневий сад». Причём «Гамлет» тут — це лопуш істини як ми зі зникли шукати за часів чистого соціалізму. А «Вишневий сад» — краще малі на подібні ілюції, коротко, звичайно, театр. Уявляю, у фіналі рубують не вишневий сад, рубують підмістия сцени!

— Неже нічого і життя неможливо втратити?

— Як скажу так: да не можна лише сполізатися.

І то — в життя, і не в театрі.

— Як і в чому рідко жма Театр на Подолі? Дехто з твоїх акторів з тобою вже п'ятнадцять років, як не більше, що їх тримає?

— Трош-лі! професіоналізм. Не вірши? От якби мені дозволило взяти тебе в діло, то я звав би тебе й те, чому, що нас об'єднує братство, а тому, що ти — професіональний журналіст.

— Я подивлюся б бути не професіоналом — зарадити братства.

— А я ні. Мені це нецікаво, і це справедливо? Будь платити тобі ті ж гроші, що й професіоналові?

— Гаразд, зійдемо з іншого боку. Ти нахвещ: не варто нічого зберігати. Нівіщо ж узини до свого театру Аду Роговцю?

— Бо вона по-своєму мучиться тими ж питаннями, що й я. Я, приміром, не вмію розуміти, навіщо театр, в чому його сенс. З Адою Роговцю — це якраз була спроба НІШОГО ТЕАТРУ, театру проєктів, коли люди збираються, заряди якими однієї вистави, на тиждень чи місяць, а не на 15 років. Ось, у кінці місяця, приїздить Роман Віктор, адже «Священні чудовиська», там граєть Ада Мінковська, Поговороза з Ісавієм приїздить з Москви, Прем'єр 5 — 8 серія, в Оперній студії. Далі для Роговцю створюють вистави Мархалю, Білчєвою, Лірцію, одні англійські режисери і, можливо, і. Це була спроба зберегти шось неопортні і водночас — новий спосіб існування.

Чому ти це показуєш у Києві свого «Яго»?

— Дорого оредукати бачея? — Віні ас шукате тут кукус хитрости. Нема її, «Яго» — це факт пережитий. Можна було відно-виставу й показати в Києві. Але це буде те саме, що знову збудувати для тебе сарай — можна, але чи треба? Той — він був єдиним, неповторним, от і все.

— А як до цього стаються актори?

— Сердатеся, звичайно. Їм хочеться грати, їм потрібні репліти.

— То що ж їх усе-таки тримає у тебе? Крім зарплати, звісно. Я недовго тримав у руках телефо-ній довідник двоїркою даності — тим цілі сторінки заповнені назвами театрів, що заміли, й вставу-вистави шось оосмістят. А нас шось тримає та-...

— Набільш тримає те, що нічого не тримає! Це іхній власний вибір — енікуляція зі мною. Вони нічого не бояться — не бояться піти від мене, не бояться повернутися. Всі, хто спілкується зі мною — тільки це — основа.

— Як, гаразд, ти ставиш «Декамерона» — знову для Едінбурзького фестивалю?

— Не знаю, можливо. Я ніколи не розумію, що таке «виробничі необхідності», створю — коли це мєні цікаво.

— У тебе в репертуарі є речі саїголандії — як «Ніч чудес», а є такі, на «Гранітичний ак в око Спери-меші». Це — зарад зарплатку, чи як ново-опері-меші?

— Все просто. От ти ж можеш сьогодні читати вірші Шевченка, а завтра — анекдоти розповідати. Нічого «несумісного» тут нема, це просто різні жарти.

— Як ти переживи своє ведення сорорікач? Вижко?

— Не помітив ась. Ніколи було.

— Ось, уряд до тебе наша дипломатія й спитав, як учили: скільки тебе ласка, яке місце займає ваш театр у ашуму мистецтві. Що скажеш?

— Ніякого місця він не займає. Це театр людей, які не мають жодного відношення до будь-яких «проектів». Мені здається, що Більченко або Віл-пінці стаються до справи серйозніше, ніж я.

— Тоді ас ж незрозуміло, що ас тримає на саї-т так донго? От тебе коакретно що тримає?

— Мене — те, що я більш нічого не амію робити, окрім як займатися театром. Крім того, я страшенно консервативний, театр, оця моя компанія для мене — така сама давність, як бітти. Обов'язко перед ними — з тою ж розряду, як інші, аналізати з Едінбурга, — плавав. Дош ілюї, і лінкалось якось по-дотинати. Річ у тім, що мені там запропонували роботу якраз у театрі проєктів, тобто, можна вибрати зарад кон-кретного проєкту кого завгодно на певний час, Ле-стєна Хофманя чи кого хочеш. Це те, чому я хотів би. Але ж як же я покажу цих людей, тут, у Києві?

— То що ж змінюєш? По-мояму — анію. Ті ж старі істини...

— Як скажу, що змінюєш. Ми постаріли. Це означає, що істини, які ми знали з дитинства теоре-тично, — як-от істини про «слюзо дитини» — ці істини тепер аявляються для нас змістом. І зміст цей — драматичний. От і все.

— У мене потім було таке враження, що він не все сказав. Або, точніше, сказав-ось, про що запитувалося, але так, як це у нього завжди — непрямо, нелюбово, обічно.

Втім, що значить «знавати» речі своїми іменами?

— У нього це означає: називати їх ілюра-тук, як вони бачаться, уникати категоричної пам'яті.

Це — не естетично. Але й не задуна «точність».

От репліка — «Зверь, львов рекомый...» — у його «Ніч чудес» звучить дуже іронічно: як на-сачина бачилим завадко конкретно пояснити шось більше, ніж було-як конкретність. Возмож-те та біль — від неможливості викловитися раз і назавжди.

До речі, «Ніч чудес» було поставлено ще за часів, «елішчом ненадежних істин», як казав Окед-жава, за часів, коли юнкрейтка була в шовні.

Ось він шось сказав: не хочу посперятися до «Яго», це вже минуло.

Але до «Ніч чудес» — повертався, й неоднора-зово, зараз вистігав дає в новій редакції. Чому? Каж-е: актори текст знають, чому б ї не зіграти?

Звісно, наскільки, нічого, я звик, а як було ко-лись білому управліню культурі: тобита не-рідко контролюючий репертуарного, плану від Малахова — це було шось!

Я не знаю, але, здається, саме це його й три-мало: стабільна нествільність. Такий собі Гералк — все те, що й хай те.

То бачив його сімєне помешкання, тепер чи раніше, то не міг не бути враженим — вона зна-виста, прива, або якусь контору, яка щодня переїз-да на нове місце, а ще більше не нагадує розгрі-станний цитанський театр, причм ці цитани тор-кують комп'ютерами. Сидиш, клау п'єш, бєдєш — ратом з якогось кутка несподівано з'являються чужі люди й тож так несподівано зникають.

Не тримався, спитав:

— Ти хто більше — єврей чи іспан?

— Єврей, звичайно. А цитани в роду, здається, не було.

— Я — не про те, а про ошє прохідний дівр.

Він у віллонії, пробурчав шось на зразок того, що, мовляв, де ти бачив, щоб у театрі можна було жити й працювати якоїсь іншак?

На фото Михайла САЧКА: Віталій Малахов.

Арт-факс

Пригоди нашої зорової поезії в Європі

Хто каже, що наша поезія гірша за європейську чи американську, має чудовий аргумент не на свою користь: Микола Сорока за два тижні видав у Великій Британії книгу своєї зорової поезії, що нечисто адляється навіть самією британцями.

Чи то ліричні таїї гарні, чи то Британія засумувала за чимось периферійним і незрозумілим, але факт залишається фактом. І наші можуть.

Слише, що наші не можуть, так не прочитати цю книгу з дуже швидко назвою «Ще не змерла Україна», адже в Україну приїхало чи не кілька припиріжних збірок. Так ново, може, і краще: всі згадують, що вона є, але ніхто не читатиме.

Провінційне свято джазу

Серед польських пісень і суржикових вигуків під гітару у виконавців беззусильних, викинути вміючих школою на асфальт, у Рівному тривав рокі не вмовка джазова музика. Твори Армстронга, Елліоттона, Міллера, Уоррена, Фергюсона лунали завдяки Олександрові Гайдибурі — керівникові драмтеатру Рівненського державного інституту культури й Миколі Водаренку — керівникові біг-бэнду музичної. Недала їхні концерти називають «святком джазу».

Вечори слов'янської музики в Іспанії

Недавно завершилося автобусне турне до Іспанії балету Національного опира. Автобус, як відомо, — транспорт не дуже регулярний, отож виступи перший концерт давали просто з коді, не вистигнувши перепочити. Але втима не вгамувала успіху. Опері понастило трохи більше. Для неї навіть коді знайшли крила. Цей дії сестри співали замінені на «Вечори слов'янської музики». В найкращих залах Мадрида звучать віра і опер «Мазепа», «Запорожець за Дунаєм», «Тарас Бульба». Ці самі твори прозвучать і в Барселоні.

А потім — Київ, дотрий прем'єрний спектакль «Леонгрін» Вагнера.

Атракціон небаченої щедрості

Нового року відбулася презентація нового музею — сучасного українського мистецтва в Кривому Розі, що його заснувала місцева організація Спілка художників України. Цікаво те, що перша експозиція повітряно стала адлястись музею: понаст до робіт одразу було подаровано новому закладу культури місцевими художниками. А серед них такі відомі митці, як Г.Синиця, І.Аврамелко, Ю.Водаренко, В.Кудра, С.Вотезат, С.Дубоча. Мало ний музей України може пишати таким вагомим подарунком. Щедрість у наш скрутий час гідна новача. Але справа, адляст, не й у тім, що сьогодні такі експозиційного простору в Україні й тільки подарувати роботу, дехто має шане побачити її на виставі.

Таланти

Дев'ятирічна музикантка

Напротуд вдалим був дебют школярки з селища Вільшанка Тетяни Удольної на міжнародному обласному конкурсі, скріпала на піаніно. Відкриваючи нові таланти, Удольнятирчана вихованка Вільшанської школи мистецтва стала лауреатом. А тліми спеціальне журі, але відбара претендентів на міжнародний конкурс музикантів, що відбувається в березні цього року в Харкові, наслідок до списку учасників ім'я школярки. За словами директора школи Олександра Павлова, ний Тетяна мейне трає на скрипці, а більше на піаніно. Во на конкурсі виступає як піаністка, виконує твори твору Ревуцького, Шумана, Гріга, Стравінського.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

«Чорні очка, як терен...»

Вірмені! Вірні твої
Піснями над кордоном стрімко літять...
Госа в Тарасів у постині
Вирити серцем, всім суцям в Україні.
Ці широкі радки напнули на мене від
почуття причетності до великої поети, що
не знає кордонів, а йде від душі до душі. І
мені, українцеві, були близькі вірменські
вірші, що звучали у столичному Українсь-
кому домі, у його Тарасовій світлиці.
Справжнім святом став творчий вечір
виста Геннадія Потосина. Успід за вірничими
пірками йшла музика, за музикою — пісня,
за піснею — танець, і навіть... жиюпис:
народний художник України Михайло Ба-
воренко підпорував постом Потосина свою
картину. І то було свято всієї громади...

Леонід ПОДЛУЖНИЙ.

На знімку: вірші читав поет Геннадій Потосин; «Чорні очка, чорні очка, як терен, як терен...» — виконувала Аллочка Григорівна, лауреат Міжнародного конкурсу «Київська весна» — дітям Червоної й Бесі-
валю «Червона калина». За восьмипірна
дічинка — улюблена всієї вірменської
громади Києва.

Фото автора.

Факт

Жити чи жити

ЖИТИ СТАНЕ ВЕСЕЛИШЕ,
ЖИТИ СТАНЕ КОШТОВНИШЕ

В області розділені розозначення кошового декоративного каменю. Де? Будь ласка, в Коростені, в Домі Червоної й Бесі-
Волницькому та Ємільчинському районах. Поряд відзнача-
ються гарним забарвленням, надзвичайною міцністю, не-
зламним зв'язанням, що й робить їх придатними для
кар'єрного айдуботу. Тенер запаси цінного декоративного
каменю обсягаються 80 мільйонами кубометрів. Є з чого
тепати нові поградулі!

Одеса і Миколаїв

ФЕСТИВАЛЯТЬ...

Посом України у Франції й його колега в Польщі надісла-
ли дирекції фестивалю «Червона рута» листи із подякою за
гастролі лауреатів Фестивалю з названих міст, Пам
Ю.Кочубяк, зокрема, пише з Парижа: «Ці концерти стали
важливим кроком на шляху подолання існуючих у світі сте-
реотипів про українську культуру як про традиційно-сто-
но-трійну, а відтак і провінційну й зазначив, що практику
таким подякам доцільно в майбутньому продовжити».

А «Рута» тим часом почала (й закінчила) два перші від-
віткові тури фестивалю, фінал якого відбувається цього року
в Криму, — одеський і миколаївський. Цього року пі-
демо заван на участь у «Руті» понад біллі, ній 35 го.
Зайнявшись суддівство на відбірковий турнір музикантів
«Рута» допомагає «громадськості» — Рух, «Зелений
світ» і «Прогресс».

Прем'єра

Я ЛЮБЛЮ!

Ще кілька років тому
прем'єрні покази нових
фільмів на Одеській кіно-
студії були вистівками
частими, що сприймалися як
звичайнісінькі, буденні,
можна сказати, факти. Та
«економічні нетаргати»
побили владу й і по кі-
номистецтву. Пова буй-
ликої нової стрічки сприй-
мається тепер мало не як
героїчний вчинок тих, хто
таким подухам змилувався
марибон. А коли фільм ще
й удасть! Саме така можна
сказати про нову стрічку
«Я люблю!», що її на
Одеській кіностудії ство-
рив режисер-постановник
Олександр Черних за про-
зою Вікторії Токаревої,
яка навіялася на сам спеля-
рій. О.Черних — з Моск-
ви. Опина з Одеського сту-
діо співробітничав не
вперше: був сценаристом
«Астенічного синдрому»,
слайнознічної Кіри Мура-
тові, здригнувся з багать-
ма правдивими студій
час айдуботу цієї стріч-
ки. І тепер ось — дебют в
якості режисера-постано-
вника.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеса.

Заявка

В театрі
Образцова —
українська
мова

У міжнародному фести-
валі театрів ляльок «У Пе-
трушкі», який проходить у
московському театрі ляльок
імені С.О.Бразова, від
України вважат участь два
театри — Київський театр
маріонеток і Волінський
обласний театр ляльок —
з виставою Вадислава Дро-
вського «Принцеса-стрибун-
ка», яку поставили заасуке-
ний дітя мистецтва Борис
Азаров. Авторі тричі ви-
ходили на сцену під бурх-
ливі оплески глядачів.
Вперше в цьому театрі
звучала українська мова.
Волинцями не послуха-
лись дехто добросильні-
ців, мовляв, російський
глядач не зрозуміє... Але у
великій залі театру місць
не вистачало для всіх ба-
жаючих, щоб послухати-
чарівну мелодію україн-
ського слова.

Богдан БЕРЕГЕТА.
Волинська область.

Профіль

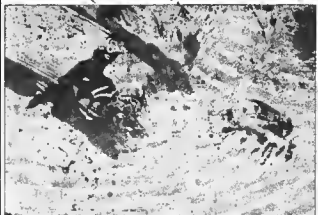
Маляр-блукалець

На дзерці роїсним колоду. На цьому світі, якщо не згадувати анімаційних сцен режисера, показ
чужого того, чий дов і на по здатен у мову
Івано-Франківський маляр Ярослав Яновський.

Ного йде відоме багачило, що з-за кордону ці-
кавити на українських мистецтворах, але не дуже
знає — а навіть держав. Так сталося, що деякому
нім знайомих як художник брат пана Мазоха, член
секції містопівні «Вірі тої ладуть», озвучили
ся Жирновського. Ніхто й не здогадується, але
дехто підумав, що це той самий вісний блон-
дин, біля якого музи набирають тілесного вира-
ження, стаючи «дуріть від кайфу» і відлітати у
теплі краї раніше визначеного часу.

Сам Ярослав Яновський свідчить: швидко
сипує всі творчості, серйозно забуває. Його
можна зрозуміти, бо цього чергового повернення
з-за кордону (а це була Верона Австрії) він за-
явив, що побував в ораді, де зустрівся з гудупи-
ми, які ходять в панталонах до колі, з великими не
сперечаючи, сказав аніс який, тому доводило-
ся і гніти не похоті сприймати як належне.

Та здивувано йшло. На фісці-трієліта в Кракові
не раз згадували про цього маляра-блукальця, хо-
ча там не було репрезентовано жодного його твору.
Натепер й справді аніс імпульси комуніку-
ються на небі та не вимагають фізичних зусиль. Всі
й так відчували присутність майстра...

На знімку: художник намалював щось і назвав
це «Веселі». Приїждив дитині, і кожні зобрав цього
порноку. От і у нас є «Шмакток» Яновського.
Тарас ГУТЯЛО.

Несподіваний ракурс

Пише коротко й страшно

Нестандартним доробком дебютував торі у десторому
числі журналу «Київ» прозаїчний буковинський літер-
атор з села Перківці Кельменецького району Віктор
Водохуш. Він представив на суд читачів низку дмоні-
онічних оповідань, з яких але жаліли, містично, чо-
тисеньке. Це прозу, напівпоему характерними уяв-
лими, відважними, сміливо зустріла критика а особі
психічними, лауреат Державної премії Імени Тараса
Шевченка Валерія Шевчука. Він дає аніс оцінку по-
чатківцям, показавши, що те, що тоїв зає за відрознен-
ня жару містичного оповідання в українській літерату-
рі, називає його «людиною зі своїм колом».

Прочитав в «Київ» — це мала айдуба з велико-
го ний видати книгу (також ний) творів, але ніхто
тої не береться її продіракувати.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

Юрій ДОЩЕНКО, «Голос України»

КАУБИ усіх ліг українського футболу активно потягують до другого кола чемпіонату країни, матчі якого для кождої другої ліги розпочнуться 4 березня. Ми починаємо розповідь про те, як команди пробивають тріумфальні збори, які зміни сталися в них.

Сьогодні розмовімо про донецький «Шахтар», що бере участь у розіграші Кубка Спідручності-95. Ці змагання проходять у Москві на штучних полях. Наші земляки у змаганнях турніру перемогли «Шірає» (Томар), «Нуравіон» (Бузар) — 5:2; «Озю» (Таллін) — 1:0. У підсумку зіграли з «Динамо» (Тбілісі). Рахунок 1:0 на користь «Динамо». Завтра у фінальному матчі тбіліські зустрінуться зі «Спартак».

Після віздових зборів у Москві наша команда двічі їм їм у віце-президента ФК «Шахтар» Юрія КОЛОДЦЯ.

Володимир ШНІТКО, «Голос України»

«Бронза» «Афган-Києва»

У МОСКВІ відбувся турнір на Кубок світу з міні-футболу серед інвалідів-ампутантів, у якому взяли участь збірні команди України і багатьох країн. Це багаторічний результат для нашої команди.

Футбол серед інвалідів-ампутантів в Україні ще зовсім молодий і розпочав свій кім близько трьох років тому, з приїздом до України американського бізнесмена Білла Беррі, який започаткував такий спорт в Америці ще у 80-х роках, показавши особистий приклад, як, не маючи ноги, можна пересунути володіти м'ячем. З того часу і долали наші хлопці грати в футбол. Це було щось нове, цікаве, з'явилася можливість поспілкуватися з тими, яким самим. Хтось приходив до команди, щось вивчав з неї, і лише нещодавно команда оформилася організованою у футбольний клуб «Афган-Київ». Коли сформувалися її кістяк, вона стала майже професійною, хоча це не головна мета цього футболу.

Такі команди бун сформували і в інших містах України. Проводили турнір Міжнародна асоціація футболу інвалідів (АФІ). Її ініціатива підтримала спонсор, над турніром оголосили патронат Міжнародний паролімпійський комітет (ІПЦ), Олімпійський комітет Росії (ОКР) та Міністерство соціального захисту населення Росії.

Наважало забезпечити участь команди далеким зарубіжжям, тому й вирішив організувати провести Кубок світу, допустивши до участі змаганнях на дві збірні Росії, Узбекистану, України, а також збірні Північної Осетії та України.

Збірну команду України було сформовано на базі команди «Афган-Київ», підсиленою гравцями Харкова та Одеси. Статус збірної України одержала команда «Металіст» з Харкова. Урочисте відкриття турніру відбулося у футболному легкостанові м. Києва ІСР. На ньому були присутні президент Міжнародного олімпійського комітету Жан Антоніо Самаран, президент ОКР Віталій Смирнов, президент РФ В'ячеслав Колосков, Пав Самаран пообіцяв спортсменам та організаторам турніру, що буде добавити включення їхнього виду спорту до програм паролімпійських ігор. Також були присутні спостерігачі на паролімпійських збірних Росії та України. Наша команда, на жаль, поступилася з рахунком 0:2.

Надалі перша збірна зіграла зі збірою Північної Осетії — 4:0, повоювала другу збірну України — 1:2, зіграла з другим збірою України з Росії — 0:0 і 1:1. Передостаннім туром першої збірної України турнір перемогла збірна з Одеси першу збірну Узбекистану — 3:1 і збірну Улан-Удэ — 2:1.

У підсумковому залуку перша та друга місця поділили першу збірну Росії та Узбекистану, а перша збірна України зайняла третє місце.

Забезпечивши участь у цьому турнірі двох збірних Асоціації футболу інвалідів України (АФІУ) на чолі з її президентом Борисом Воскресенським, — говорить начальник команди Ростислав Окуєвський. — Значну матеріальну допомогу подали спільно українсько-британське підприємство «Дукан-Київ» і АТ «Колумбус».

Піа час турніру федерації інвалідів спорту України та Узбекистану заявили про акція з АФІ, щоб мати пізніше змогу порушити питання про свій аступ до Міжнародного паролімпійського комітету.

ГІРНИКИ НЕ ЗРАДЖУЮТЬ МЕТИ

— Як угайвали у новий спортивний рік?

— Підготовчий період розпочався в Ізраїлі, де провели три зустрічі — перемога, нічия і поразка. У складі команди було 27 футболістів. Збори, вважало, пройшли успішно. На користь має йти і участь у розіграші Кубка Спідручності.

— Як зміни в команді?

— Зміни були значущими. До команди приїхав тренер, Володимир Салюк. Але вчешчому «аутер» тут навіть історичне. В.Салюк, як сам і ставити більшість зі збірок, протягом кількох сезонів виводив на поле знамениту «кубкову» дружину гірників у ранніх календарі. Описав успішно тренував «Шахтар». Команда сприйняла зміну на капітанського містку нормально. Щодо коментів головного тренера, то ніби Я.Яценко у відпустці. У нього багато пристрастей, запропонував на роботу, навіть з російських клубів. Яким був останній вибір — його особиста справа. А причини відставки Валерія Яценко, гадаю, доводило: неадекватні виступи команди на європейській арені, три поразки підар на фініші першого кола національного чемпіонату.

— Це зміни на тренерському містку. А як нові гравці, хто новий?

— Після зборів в Ізраїлі ми вирішили відмовитися від послуг двох наших ветеранів, хоч вони, звичайно, багате віддали нашу команду. Мав на увазі календарі гірників Юрія Білошанца та досвідченого захисника Віктора Смигунюка. Однак у футболі вони залишаються. Як мені відомо, когось продовжити свій активний спортивний рік в інших командах. Вирішив залишити на тренерську роботу і власний Віктор Гравець, який приїхав одні з футболістів дружини Донецька. Донські залишаються у шкільському строю Сергій Яценко. Не підтверджують балачки

і про те, що в одні з провідних клубів Росії записали національну збірну України Сергія Попові — він лишається в «Шахтарі». Шокарна отримав травми і нині проходить курс лікування у Львові.

Щодо новачків, то маємо молоді перспективні поповнення. Це — юнісент команди «Динамо» (Саях) захисник Володимир Петруненко, 17-річний нападник із севастопольської «Чайки» Сергій Дранов, досвідчений центральний захисник із команди першої ліги «Сталь» (Алєксєєв) Олег Тоні. Великі надії покладаємо і на юного захисника Віктора Донцова, що приїхав із львівської «Карпати». Підписали всі контракти і з кількома юними, 15—16-річними, новачками місцевих спортивних шкіл, футбольного інтерв'ю. Як бачите, ставимо на молоді, на місцеві таланти.

— Як загалом по збори «Шахтаря» в Ізраїлі. Здається, що наша команда справляючись футболу менше, для команди. Тут за місцеві клуби це недавно грали успішно Віктор Чуха, Ігор Петров та інші. А як акції?

— Сьогодні наші земляки там не виступають. Але українці в. Салюк, успішно грає за один із місцевих клубів колишній киявський динамовець Іван Яценко. Навіть два голи він забив. Виступає тут і наш добийський хлопець із Саяхського Гомі Пилипчук. До речі, ми вважали його на змагання.

— Як мути ставити надалі перед собою довгостроковий «Шахтар»?

— Як і раніше, борючись за чемпіонське звання. Але ми не набагато відстаємо від них. Кож у нас боротьба попереду!

На фото: граєць «Шахтаря» Сергій Овощко, старший брат якого грає за «Спартак».

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ 94—95 РОКВ

КАЛЕНДАР ІГОР ДРУГОГО КОЛА

25 лютого — субота. Кубок України 1/8 фіналу. «Динамо» (Київ) — «Торпедо» (Запоріжжя).

1 березня — середа. «Марч-Відопад», «Торпедо» (Запоріжжя) — «Динамо» (Київ).

18 ТР. 4 березня — субота. «Карпати» (Львів) — «Ніва» (Вінниця), «Ніва» (Тернопіль) — «Темп» (Дніпро), «Кремль» (Кременчук) — «Темп» (Дніпро), СК «Миколаїв» (Миколаїв) — «Верес» (Рівне), «Крибіас» (Кривий Ріг) — «Металург» (Запоріжжя), «Шахтар» (Донецьк) — «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Таврія» (Сімферополь) — «Чорноморськ» (Одеса).

5 березня — п'ятниця. «Торпедо» (Запоріжжя) — «Зоря-Малс» (Луганськ), «Прикарпаття» (Івано-Франківськ) — «Динамо» (Київ).

19 ТР. 10 березня — п'ятниця. «Чорноморськ» — «Карпати», «Дніпро» — «Таврія», «Динамо» — «Шахтар», «Металург» — «Прикарпаття», «Зоря-Малс» — «Крибіас», «Верес» — «Торпедо», «Темп» — СК «Миколаїв», «Волині» — «Кремль», «Ніва» — «Ніва» Тр.

20 ТР. 14 березня — вівторок. «Карпати» — «Ніва» Тр., «Кремль» — «Ніва»-Вд., СК «Миколаїв» — «Волині», «Торпедо» — «Темп», «Крибіас» — «Верес», «Прикарпаття» — «Зоря-Малс», «Шахтар» — «Металург», «Таврія» — «Динамо», «Чорноморськ» — «Дніпро».

24 березня — п'ятниця. Олімпійський відбірковий турнір. Збірна Хорватії — збірна України.

25 березня — субота. Період Європи. Збірна Хорватії — збірна України.

29 березня — середа. Олімпійський відбірковий турнір. Збірна України — збірна

25 квітня — вівторок. Олімпійський відбірковий турнір. Збірна Естонії — збірна України.

26 квітня — середа. Період Європи. Збірна Естонії — збірна України.

25 ТР. 30 квітня — неділя. «Металург» — «Карпати», «Зоря-Малс» — «Динамо», «Верес» — «Дніпро», «Темп» — «Чорноморськ», «Волині» — «Таврія», «Ніва»-Вд — «Шахтар», «Ніва» Тр — «Дніпропетровськ», «Кремль» — «Крибіас», СК «Миколаїв» — «Торпедо».

26 ТР. 4 травня — вівторок. «Карпати» — «Торпедо», «Крибіас» — СК «Миколаїв», «Прикарпаття» — «Кремль», «Шахтар» — «Ніва» Тр, «Таврія» — «Ніва»-Вд, «Чорноморськ» — «Волині», «Дніпро» — «Темп», «Динамо» — «Верес», «Металург» — «Зоря-Малс».

8 травня — понеділок. Кубок України 1/2 фіналу.

27 ТР. 12 травня — п'ятниця. «Зоря-Малс» — «Карпати», «Верес» — «Металург», «Темп» — «Динамо», «Волині» — «Дніпропетровськ», «Кремль» — «Крибіас», «Ніва» Тр — «Таврія», «Кремль» — «Шахтар», СК «Миколаїв» — «Прикарпаття», «Торпедо» — «Крибіас».

10 травня — вівторок. Кубок України 1/2 фіналу. Матчі відволід.

28 ТР. 20 травня — субота. «Карпати» — «Крибіас», «Темп» — «Торпедо», «Торпедо» — «Шахтар» — СК «Миколаїв», «Таврія» — «Кремль», «Чорноморськ» — «Ніва» Тр, «Дніпро» — «Ніва»-Вд, «Динамо» — «Волині», «Металург» — «Темп», «Зоря-Малс» — «Верес».

29 ТР. 24 травня — середа. «Верес» — «Крибіас», «Темп» — «Зоря-Малс», «Волині» — «Металург», «Ніва»-Вд — «Дніпро», «Ніва» Тр — «Дніпро», «Кремль» — «Чорноморськ», СК «Миколаїв» — «Та-

врія», «Торпедо» — «Шахтар», «Крибіас» — «Прикарпаття».

28 травня — неділя. Кубок України. Фінал.

30 ТР. 1 червня — вівторок. «Карпати» — «Прикарпаття», «Шахтар» — «Крибіас», «Таврія» — «Торпедо», «Чорноморськ» — СК «Миколаїв», «Дніпро» — «Кремль», «Динамо» — «Ніва» Тр, «Металург» — «Ніва»-Вд, «Зоря-Малс» — «Волині», «Верес» — «Темп».

31 ТР. 5 червня — понеділок. «Темп» — «Карпати», «Волині» — «Верес», «Динамо» — «Зоря-Малс», «Ніва» Тр — «Металург», «Крибіас» — «Дніпро», СК «Миколаїв» — «Дніпро», «Торпедо» — «Чорноморськ», «Крибіас» — «Таврія», «Прикарпаття» — «Шахтар».

10 червня — субота. Олімпійський відбірковий турнір. Збірна України — збірна Хорватії.

11 червня — неділя. Період Європи. Збірна України — збірна Хорватії.

32 ТР. 15 червня — вівторок. «Карпати» — «Шахтар», «Таврія» — «Прикарпаття», «Чорноморськ» — «Крибіас», «Дніпро» — «Торпедо», «Динамо» — СК «Миколаїв», «Металург» — «Кремль», «Зоря-Малс» — «Ніва» Тр, «Верес» — «Ніва»-Вд, «Темп» — «Волині».

33 ТР. 19 червня — понеділок. «Волині» — «Карпати», «Ніва»-Вд — «Темп», «Ніва» Тр — «Верес», «Кремль» — «Зоря-Малс», СК «Миколаїв» — «Металург», «Торпедо» — «Динамо», «Прикарпаття» — «Чорноморськ», «Шахтар» — «Таврія», «Крибіас» — «Дніпро».

34 ТР. 23 червня — п'ятниця. «Карпати» — «Таврія», «Чорноморськ» — «Шахтар», «Таврія» — «Торпедо», «Зоря-Малс» — СК «Миколаїв», «Верес» — «Крибіас», «Темп» — «Ніва» Тр, «Волині» — «Ніва»-Вд, «Дніпро» — «Прикарпаття», «Крибіас» — «Динамо».

4 лютого 1995 року. № 23 (1023)

**РУКОВОДИТЕЛЯМ
ПРЕДПРИЯТИЙ!**
Строящееся жильё
за безналичные
карбованцы.
Немедленное
оформление права
собственности по
вашему
поручению.
Цены фиксируются
на момент оплаты.

УПРАВЛЕНИЕ
ОПЕРАЦИЙ С
НЕДВИЖИМОСТЬЮ:
ТЕЛ: 416 14 84
416 85 49
416 22 61
416 02 07

АО "Недвижимость Киева" предлагает готовое жильё за безналичные карбованцы исходя из стоимости 1 кв. м. общей площади квартир, приведённой ниже.

МАССИВ	1-ком.	2-ком.	3-ком.	4-ком.
Трошчанка	32 000 000	36 000 000	40 000 000	41 000 000
Сеймурки	33 000 000	34 500 000	35 000 000	40 000 000
Виноградарь	35 000 000	37 000 000	39 000 000	40 000 000
Полесье	36 000 000	37 500 000	42 000 000	44 000 000
Остерки	36 000 000	37 500 000	40 500 000	43 000 000
Народный	36 000 000	40 000 000	43 500 000	43 000 000
Харьковский	36 000 000	40 000 000	42 000 000	44 000 000
Дружеский	36 000 000	37 000 000	43 000 000	35 000 000
Воскресенский	37 000 000	39 000 000	39 000 000	44 000 000
Будничевский	37 000 000	40 000 000	42 000 000	49 300 000
Темпес	37 000 000	40 000 000	42 500 000	49 000 000
Славян	37 000 000	39 000 000	42 000 000	48 000 000
Богородица	38 000 000	38 500 000	41 000 000	42 500 000
Степановский	38 000 000	38 500 000	40 000 000	43 500 000
Народный	38 000 000	39 500 000	39 500 000	41 000 000
Славян	39 000 000	42 000 000	42 000 000	46 000 000
Березань	39 000 000	44 000 000	45 000 000	46 700 000
Славян	40 000 000	42 000 000	45 000 000	47 000 000
Оболонь	42 000 000	44 000 000	45 000 000	50 000 000
Антоновский	42 000 000	48 000 000	50 000 000	47 000 000
Лесной	43 000 000	44 000 000	45 000 000	44 000 000
Лесной	43 000 000	43 500 000	47 000 000	48 000 000
Чомерашка	43 000 000	45 000 000	50 000 000	52 000 000
Славян	43 000 000	45 000 000	48 000 000	49 000 000
Голосеевский	43 500 000	45 500 000	51 000 000	49 500 000
Радомисль	43 500 000	45 500 000	51 000 000	49 500 000
Пл. Победы	44 000 000	50 500 000	48 000 000	70 000 000
Славян	50 000 000	53 000 000	55 000 000	58 000 000
Дружеский	57 000 000	59 000 000	54 000 000	50 000 000
Полесье	64 500 000	66 000 000	70 000 000	71 000 000
Лесной	67 000 000	68 000 000	70 000 000	70 000 000
Киев-центр	72 000 000	73 000 000	75 000 000	80 000 000

Цены за квадратный метр общей площади и цены 1 кв. м. общей площади передаваемых в залог квартир. На основании договорных отношений между Заказчиком и АО "Недвижимость Киева" осуществляется подбор, осмотр передаваемых квартир, согласование оценочной стоимости. После этого заказчик и заказчик-заемщик заключают договор залога, в котором фиксируются все условия сделки, а также для осуществления передачи квартир. Передача производится в течение месячного срока с момента подписания договора. Оформление документов, подтверждающих право собственности Заказчика на передаваемые квартиры, осуществляется в полном объеме за счет АО "Недвижимость Киева".

ВНИМАНИЕ! ВЫГОДНО ДЛЯ ГОСУДАРСТВЕННЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ И УЧРЕЖДЕНИЙ.

ИНФОРМАЦИЯ по выпуску акций

Акционерного товарищества «Українське майно»

1. Назва емітента: Акціонерне товариство «Українське майно», в подальшому Товариство. Товариство створюється з метою сприяння розвитку економіки України, одержання акціонерами прибутку від будівельного, виробничого та інших напрямків діяльності Товариства.

2. Установчі збори засновників, де було прийнято рішення про створення Товариства та випуск акцій, були проведені 3 січня 1995 р. (Протокол № 1).

3. Засновники Товариства: Повне Товариство

«Київ-Либідь», Фонд підтримки реформ.

4. Статутний фонд Товариства складає 33 060 000 000 крб., поділений на 33 060 простих акцій, на пред'явника номінального вартістю один мільйон карбованців кожної.

5. Властники акцій мають право на отримання дивідендів з чистого прибутку Товариства, на отримання пропорційної кількості акцій майна Товариства у випадку ліквідації Товариства, на переважне право придбання акцій товариства нової емісії, на участь в управлінні Товариством.

6. Установчі збори акціонерів збираються після підписання та сплати понад 60% акцій Товариства.

7. Дивіденди власникам акцій виплачуються за результатами діяльності Товариства один раз на рік.

8. Фактор ризику при придбанні акцій загострення соціально-економічного становища в Україні та зміна законодавства.

9. Гроші за акції пересяховуються на р/р 4467305 в КРУ ЗАКБ «Львівбанк», МФО 300067.

Довідки по телефону 296-32-06.

Информация о втором выпуске акций

АО Инвестиционной Компании «Агропром-инвест»

Характеристика эмитента

Акционерное общество Инвестиционная Компания «Агропром-инвест» (в дальнейшем — Компания) создано по решению собрания учредителей 5 мая 1994 г. в виде акционерного общества открытого типа. Место нахождения: г. Киев, ул. Институтская, 25.

Предметом деятельности Компании является: осуществление совместного инвестирования путем эмиссии ценных бумаг и по размещению, обращению с ценными бумагами.

На момент принятия решения о втором выпуске акций обществом уплаченого и зарегистрированного Уставного фонда Компания составляет 3 млрд крб.

Данные об эмиссии

Решение о втором выпуске акций было принято общим собранием акционеров (протокол № 4 от 24.10.1994 г.). Запланированный объем эмиссии составляет 70 000 000 000 (семьдесят миллионов) крб. Компания выпускает 700 000 (семьсот тысяч) простых номинальных акций номинальной стоимостью 100 000 крб.

Акции выпускаются под номерами 000001—700000 одной серии.

Акционеры могут выступить юридическим или физическим лицом.

Акционер (его представитель) имеет право принимать участие в общем собрании акционеров Компании по принципу: десять акций — один голос. Акционер может владеть на более 20% акций от общего размера Уставного фонда.

Срок продажи акций Компании устанавливается с 24 января 1995 г. по 1 июля 1995 г.

Владельцы акций Компании имеют право распоряжаться ими по своему усмотрению: продавать, дарить, передавать по наследству и т. д.), однако при этом он обязан в первую очередь «продавать» свои акции для выплаты Компании. Право собственности на акции не сопровождается ипотечным обеспечением с момента эмиссии соответствующей записи в книгу регистрации акций.

Данные о предстоящей эмиссии

АО ИК «Агропром-инвест» приняла первый выпуск простых номинальных акций на общую сумму 3 000 000 000 (три миллиарда) крб. на сумму 30 000 (тридцать тысяч) тысяч по номинальной стоимости 100 000 крб. за одну акцию.

Криворожский сурикоровый завод производит и отгружает:

Эмали и краски

- марок ГФ-115, ПФ-133, ПФ-167, ПФ-266, ГФ-021, МА-15, МА-23 разных цветов.
- Опнускаем также тальк, сурик сухой железный, спички.
- Кудим тару: бочки, ящики, разовые полипропиленовые контейнеры, а также олифу, сиккатив, белые пигменты и другое сырье для производства красок.

Адрес: 324055 г. Кривой Рог п/о 55.
Тел.: (0564) 71-23-18, 71-23-04,
71-12-82, 71-60-07, 71-73-22, 29-20-81,
29-20-95, Р/с 602602 в Дзержинском
отд. ПИБ г. Кривого Рога К/ФО 305330,
код ОКПО 00204607.

КНПП «Комплекс»

проектирует,
изготавливает
и монтирует
**системы
вентиляции.**
**Материал и оборудование
имеется.**

Факс./тел. (044)
510-60-80.

Предлагаем 7 модификаций автомобилей УАЗ

— от традиционных-известных до усовершенствованных и комфортабельных автомобилей данного класса.

Производим замену узлов и агрегатов.

Тел. в Полтаве: (0532) 19-48-62,
19-48-28; факс (05322) 3-11-93.

ВСЕ, ОТ ШУРУПА ДО СВЕТИЛЬНИКА, — ИЗ «ЭЛЬДОРАДО»

Для тех, кто выполняет работы по строительству, ремонту и отделке объектов, мы обеспечим комплексные поставки электротехнического, осветительного, отопительного и сантехнического оборудования, миниелектростанций, отделочных и строительных материалов из Германии по Вашему предварительному заказу.

Сегодня Вы оплачиваете свой заказ в карбованцах, а в течение установленного Вами времени обеспечиваете себя валютным товаром, независимо от инфляции, точно в срок.

- Вы экономите время и средства
- Вы получаете весь необходимый материал в одном месте
- Вы защищены от инфляции
- Для Вас индивидуально устанавливается система скидок.

Для тех, кто хочет быстро и качественно оформить свой офис или квартиру, фирма «Эльдорадо» выполнит все работы из собственных материалов.

**Для заключения контрактов
мы ждем Вас на выставке-продаже
в салоне-магазине «Эльдорадо» по адресу:
г. Харьков, центр, ул. Чубаря, 10/12.
Тел.: 47-12-19, 47-15-98.**

УКРАЇНСКА ПРАВНИЧА ФУНДАЦІЯ
UKRAINIAN LEGAL FOUNDATION

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС на заміщення вакантної посади ДИРЕКТОРА ПРОГРАМИ "Кваліфікація законодавства України".

Вимоги до претендентів:

- вища юридична освіта;
- досвід організаторської роботи;
- вільне володіння українською, англійською мовами;
- вміння працювати на комп'ютері.

Тим, хто зацікавиться роботою Фонду, за бажанням буде надіслана додаткова інформація про нашу діяльність.

Заяви та короткі відомості про себе надсилайте за адресою: Київ-33, вул. Савсагаєвського, 41, Українська Правнича Фондация. З поштою. На конкурс.

Термін подання документів - місяць з дня публікації оголошення.

Перший Київський авторемонтний завод
реалізує нові вантажі автомобілів ГАЗ-3307 з дизельним двигуном, ГАЗ-3302 «ГАЗЕЛЬ», трактори МТЗ-82УК, а також диски «Форд» до автомобілів ГАЗ-33.
ЦІНИ З ХВОІ ВІНОВНИКА.
Адреса: м. Київ, вул. Фрунзе, 84.
Тел.: (044) 417-34-41, 417-82-14, 417-20-37.
Факс (044) 417-36-11.

КОТИРОВКИ ВЕКСЕЛІВ НА 02.02.95 КБ "ПРИВАТБАНК"

ВЕКСЕЛЕДАТЕЛЬ

Адресовані колекції	Потрібні колекції	Прогноз курсу
Алчевський колексик. 3-д	66,1	55,1
Алчевський металург. 3-д	67,0	78,4
Дніпровський металург. 3-д	60,2	73,2
Інгурський ГОК		86,0
Металург. 3-д м. Кіліна		64,2
Металург. 3-д м. Петровського		67,8
Металург. 3-д м. Єнаківське		76,4
Нікопольський 3-д феросплавів		66,1
Новокриворізький ГОК		65,9
Орджонікідівський ГОК		69,4
Центральний-Городський ГОК		70,6
ПО «Пелюградський»		68,4
Южний ГОК		66,0
Білогорський колексик. 3-д		75,1
ПО «Южний машинобудівний 3-д»		70,0
Черноморський флот		
ВМС України		

в Дніпропетровську: (0562) 79-95-96, 79-05-97, 79-00-00, 47-70-52.

в Києві: (044) 227-54-22

ПРИВАТБАНК
КОМЕРЦІЙСЬКИЙ БАНК

«Проекс»

приймає замовлення на виготовлення стolarsких
виробів із деревини хвойних порід:
— окарні блоки роздільної конструкції;
— деревні блоки фальцеві, цесальдеревні;
— пилітис, налітис, рейку, вагонку, доску по-
ла, брус по розмірам заказчика.

Реалізує:

шпалы залізничні широкі колес (не-
пропалиті) І, ІІ, ІІІ типів;
пильні матеріали обрізані.

**Форма оплати — предоплата,
безготівковий кредит.**
Возможен бартер на продукти пилання.

320070, г. Дніпропетровськ,
пр. Карла Маркса, 60, каб. № 529, 532.
Телефони: (0562) 45-21-32,
45-33-90, 44-16-37.
Факс: (0562) 44-06-23.

До відомо акціонерів банку «Оболонь»!

Загальні збори акці-
онерів відбулися 9 лю-
того 1995 року о 14 год.
30 хв. за адресою: м. Ки-
їв-94, вул. Подолська
34, 2-й поверх, кімната
209 (аудиторська кімната).

Порядок денний:
1. Звіт правління та
ревізійної комісії про ді-
яльність банку в 1994 р.
2. Про використання
нерозподіленого при-
бутку.

3. Рішення.
**Телефони
для довідок:
418-97-41,
412-73-68.**

Вс
тех-1015
UKRAINE

Газосварка без карбида!

У Вас проблеми з карбидом, екскаватором,
виготовленням?

Не беда, обращайтесь к нам. Мы производим
промышленные электроно-водные
газосварочные установки

ТЕРЕ-1.5Т

Толщина свариваемого металла 0,5 ... 5 мм,
Выход газовой смеси 1500 л/час,
Максимальная потребляемая мощность 4,5 кВт
Обеспечиваем гарантийные и послегарантийные
обслуживание

Звоните: (0572) 23-0127, 32-1903, 20-5396
Почта: 310115 Харьков-115, а/я 3151
Приходите: г. Харьков, ул. Колпакова, 29

Тільки установи фірми "Техноло-
гаментації адекватний сварочний пост!"

Акціонерного товариства «Центр фінансових технологій»

1. Назва емітента: Акціонерне товариство «Центр фінансових технологій», в подальшому Товариство. Товариство розташоване за адресою: 252133, м. Київ, Печерський узвіз, 8, створюється з метою сприяння всебічному розвитку економіки України, одержання акціонерами прибутку від діяльності Товариства.
2. Установчі збори засновників, де було прийнято рішення про створення Товариства та випуск акцій, були проведені 15 грудня 1994 р. (Протокол № 1).
3. Засновники Товариства: Національний інститут економічних програм, Інститут економічних реформ.

4. Статутний фонд Товариства складає 34 000 000 000 грн., поділених на 34 000 простих акцій на пред'явника номінальну вартість один мільйон карбованців кожна.
5. Власники акцій мають право на отримання дивідендів з чистого прибутку Товариства, на отримання пропорційно кількості акцій майна товариства у випадку ліквідації Товариства, на переважне право придбання акцій Товариства нової емісії, на участь в управлінні Товариством.

6. Установчі збори акціонерів, збираються після підписання понад 60% акцій та плати не менше 30% номінальної вартості акцій.
7. Дивіденди власникам акцій виплачуються за результатами діяльності Товариства один раз на рік. Виплата дивідендів для фізичних осіб буде проводитися за адресою Товариства або на їх власні рахунки. Дивіденди для юридичних осіб перераховуються на їх розрахункові рахунки.

8. Фактор ризику при придбанні акцій: загострення соціально-економічного становища в Україні та зміна законодавства.
9. Гроші за акції перераховуються на р/р 446704 в КРУ ЗАКБ «Львів», МФО 300067.
10. Аудити по телефону (044) 285-1430.

Фірма "Твористь" розпродас
японські широкі матричні принтери (A3)
CPF-136 RA
\$120 !!!
Термін розпродажу обмежений!
Телефони: (044) 224-12-04, 221-56-80, 221-53-01

Реклама в газеті
«Голос України».
Телефон 441-89-34.
Факс 449-85-62.

Календар «ГУ»

Наталка Поклад:
«Це ж наш
патріарх»

Минуло 84-річчя Івана Гончара

«Це ж ваш патріарх!», — потроплюючи-пиптуючи казали чини в літучих. Дуже хотіли залізати і пригукати, але тільки засівчували й будили інтерес.

Знала Івана Макаровича понад 30 років. Приїхала в його хату студенткою і знайшла в ній храм. Нестра в той храм своєю сповідд і свої клопотами. Вилася у нього чуття й розумити і саку себе, і свій народ, що повільно згасав духом і не шукав, як міг усе, щоб пробудитися. А в храмі Гончара на сила пробудження дзвеніла, пугнула, кликала.

Бачила Івана Макаровича різного: а офіційній обструкції і творчо патетичного, окраденого зайнятими професійними і особистими найвищими нагородами та славою, в кожній найближчій друзів і людей прихованих, підступно-уважливих та одвертих, цинічно-жорстоких ворогів, забутого всіма — і швидко зломленого від ланани шамаханівки до прихильників... Назива у внутрішньому просвіщенні, м'якості і розуміння. Великий Українець, сидівши своєї високої місці у сколоченому і землемо-сердечному світі. Доброді, інтелігентність, гідність — може, найважливіший його риси. І тому так любив Гончарів всі, хто торкався серцем його серця. Саломея знала на себе великий обов'язок Маті і Громадянина — зберегти вогонь роду й донести його прийдешнім нікам, — і вже на відступився. Звільня розкрити ланки, нікому шляху нашої культури, — він ми залишався згасити і змелати їм далі.

ІГОНЧАР «Світлячок».

Тісно яструбові
в місті

Оголошуді до корупції зателефонував з вулиці Чехова.

Приїжджайте, почувався з трубки. — У нас незвані гості. Кілька годин тому чужою — бравому скло на веранді. Ми вийшли і побачили ад підлога в синях якогось робочого птаха, а навколо його осколки розпорошеної шибки.

Мершій беру репортерську сумку з фотоапаратом, даю.

Господина запросила до хати. А тим часом оуку Андрію, випредавши події, вже ніс до кімнати клітку з птахом, обережно відчинив її і сказав:

Ось він. З дерев'яної скриньки, найкращим, диваном на нас окристі масті го-страйзюльці птах. При побаченні моєї ру-ви залопотів крильми, почав загрозливо сичати.

Хочонок швидко опу-стив у клітку замишчу рукавичкою праву і безсерцежно викинув звідти незнайомих гостя.

На сапай і розважало, що то був астроб-перепелаток. Звідки ж зузався він у густонаселеному місь-ному кварталі? Аде

живе і полоче цей птах виключно в польових або лісових умовах.

Очевидно зрадити сво-їх зміни його прикусив годод. У пошуках поживи птах перетнув міську ме-жу. До будинку його, швидко астроб, привабили горбці. Можливо, переслідували одного з них, яструб невідомо змани-рався між деревами, і горбцець утік сховався під гілками, а пересліду-вач на великій швидкості прізвас в шибку.

Господарі надавали невідомо невідому до-помогу — обшивали його водою, випорали кі-ло в дзьоб, або при-стали до тям.

Птах очив. Але, побачивши дівку, переполо-шився, залопотів криль-ми і почав безпорадно кружляти по кімнаті, шукуючи виходу. Його уягу привернуло дзер-кало і він кинувся туди, але політ закінчився па-данням астроб, зачепивши до клітки, наслідок то-мольної з дерев'яної скриньки.

Згодом Андрію вір-шимо нагодувати крилато-го гостя. Кризь шпарки в клітку він понасуварив йому шматочка м'яса.

Та птах не брав. Тоді аструбина дідусь — витяг яструба з клітки і сиділа, почав напикати дзьобом Іжею. Але той відригнув м'ясо.

Мабуть, хворий, — подумав господар. Або до цього часу перебуває астраш чужо.

Та хвороб у нього, очевидно, не було. Та а-шок тут ні при чому. Так поводити себе кожен астроб, якщо він ріс на во-лі в той час його понадує. Невольки пта-ха — значить прирети йдучи на забій. Транс-лювати з людським ру-ком нізачо не буде.

— Ну що ж, Андрію, аструба заснуку.

Хочонок мав на-стороженого птаха, пога-ла його обшив клітку і розсміяв руку. Яструб,

відлучив себе вільним, блискучим шутуном по-жилих вітам, стрібно на-брав високу.

Винув не засніженому подвір'ї що його ластові самийтій хлопчик. Біла його ні лежала клітка з відчиненими дверцятми.

Тік випадку у Чернів-ці почастилися. Бувало яструб гинув від свинячих упроб об ві-конні скло. Хижак, які ніколи раніш не залітали в міста, делалі таку-те робити це в пошуках по-живи. Відбуваються непо-митна урбанізація ястру-бинного племени. І не тла-вни його. До міста тягуть-ся сорори, граки, дрози, навіть жайворонки.

Василь ВАНУХ.
Фото автор.

Чернівці.

Італійці в Одесі

В Одесі розпочався фести-валітальської оперної музики. В його програмі — опери «Травата», «Ріголетто» та «Аїда» Дж. Верді і «Тоска» Дж. Пуччіні. Їх постав-ля відомі італійські диригенти

Рікардо Калассо та Коррадо де Сосса, які заададдзі спеціально приїхали до Одеси і працювали в трупу театру. Вони залучили дуже задоволених майстерств гутешні оркестру, хору, солі-сти. З одеситами в сольних пар-тиях виступають також співачки з

Італії та Румунії. А спонсором фестивалю стала Італійська ко-мпанія КТІП, що відомо надати-милосту у сфері нафтохімічної про-мисловості, проте й культури не куряться.

Георгій ВОРОТЮК.

Одеса.

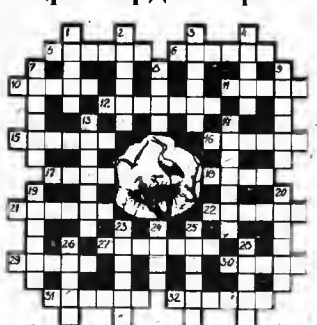
Музеї

Меценати, врятуймо
нашу пам'ять!

Київ, Хрещатик, 15, помешкання 33 — це адрес квартири-музею знаменитого українського співака Бориса Гіри. Це — адрес творчого фонду його імені, це і адреса його близьких людей, котрі тепер упорядковують, збирають, прагнуть увічнити як надбавки України творчу спадщину нашого видатного земляка. А це — справжнє багатство: сотні записів творчості у нових записках Бориса Гіри, нотти, з якими працював оперний співак, листи коханим, жінки — усе, чим жив і творив своє мистецтво Борис Гіри. На фасад будинку є меморіальна дошка. Але данки пам'яті і визнання таланту Бориса Гіри не повинні обмежуватися нею. Пам'ять просто зобов'язана зберегти культуру спадщини. Треба рятувати півки і зали-самі його концепції, котрі народились, живились, перебігали, весь світ. Час неволігавний, запевні можуть згасити. А робота над кожним із них вимагає спеціальної кваліфікації і, значимо, коштів. Привернути увагу меценатів — така мета нині у Фонду імені Бориса Гіри. Тож і було дія-миваючим принос у квартири-музеї фонд і просто одному з меценатів, класичних поміч-ників. У зацікавленій атмосфері чого-дому прийом уласна. Посол Канади в Україні пан Франсуа А.Матіє з дружиною, поет і народний депутат України Петро Осалдур, радник Міні-стерства культури Андрій Конюх, журналіст За-вваля господарям Фонду імені Бориса Гіри, зо-вєрєня, Ганні Принц та Василеві Королю, відлучи-в атмосферу творчості Бориса Романовича і, безумо-вом, перейняли проблеми самого фон-ду. Мистецтво, вартується! На вас чекає справа, варті вашої уваги.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Кросворд «Міфи»

По горизонталі: 5. Одне з імен Назів, міфичної по-тври, яке носив людям розада, пошук, пристрій. 6. Бог во-ни у полях та інших українських племен Наддніпрян-ня. 10. Молоде Сонце, що його народжує в найдовшій рік року богиня Кощія. 17. Переві, як, за вірваннями дав-ніх українців, має доносську енергетику і сповнює лю-диною. 22. Богство вола в давньокрилатій міфо-логії. 15. Давньокрилатий бог неба, що походить від етрусського Сатра, аналогічного з давньокрилатим Сатроном. 16. Дискредитовані пізніми християн-ством українські міфи і перекази, які виконувалися аж пачі на тризнях і як священні космогонічні тексти. 17. Безжалість і байдужа до людського горя одноква ба-безодність, чия ієсія стає прокляттям. 18. Світлячок, жертвогін, який вночі навіс Трипала сімчаче домаш-вогище, господу. 21. Найрозрадніша в поселенні дівчи-

на, яку на сваті Перуна обирали двою вогию, зарече-ною бога. 22. Носій мого і хрестовної мурості, якою похилилася протокрилаті до що виникання землеро-ства. 27. Одне з двох першоносів буття, створення, згідно з давньокрилатим космогонією та філософією, Давного. 28. Бог Сонця весняного ривіновдення у давній українській землеробстві, в пізніше став богом ре-месел. 32. Скіфський цар, за правління якого скіфи під-корили Ольвію та грецькі колонії у Криму.

По вертикалі: 1. Цікара, радості і слави з жіночою голо-вою і жіночою груддю. 2. Герб-символ, який єдице Укра-їну і значенням Аталантудо. 3. Давньокрилате назва сузір'я Малі Ведеміди. 4. Голубий бог Принди-прон в IV-II тт. до Р. Х., котрий вивів людство сузір'я весняного ривіновдення. 7. Одне з назв статті, що зображає язичницького бога. 8. Один з верховних богів Аратти Орїни, бог неба, чия ієсія, можливо, з часом трансформувалася в назву Русь. 9. Шумерська богиня кохання в родючості, писемні згадки про яку зустріча-ються на глиняних табличках Орїани задовго до появи Шумеру. 12. Таємничий метал з Аталантід, перетворі з якого, за легендою, мігав копір перед смертю володаря. 14. Одна з давньокрилатих назв жриці-волаки, дис-кредитована пізніми християнством. 19. Давньокри-лате назва Сонця Орїана. 20. Бог шлюбу і подружнього кохання у давній українській. 23. Бог Сонця, якому при-клядали похилилися до що появи астрономічних знань і пошита про зодіак. 24. Одне з імен Назів, праукри-латі богині рік. 25. Духа предків у давньокрилатій міфології, яких ієсія Різдво. 26. Давньокрилате богиня перемог. 28. Назва сузір'я Стрільця, головного сузір'я зодіаку за давньокри-латим космогонією.

Відповіді до кросворда,
надрукованого 21 січня

По горизонталі: 3. «Вакханіки». 6. Ваганті. 7. Горен-ці. 8. Тупало. 9. Огоабіни. 13. Агессар. 16. Голанду. 17. Левченко. 18. Інженер. 19. Багряний. По вертикалі: 1. Авантура. 2. «Самотурс». 3. Вино-ро. 4. Хімік. 5. Кипілок. 6. Тріфрій. 11. Брідждек. 12. Ноосфера. 14. Говерла. 15. Адезія.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України

Видавець — Президій Верховної Ради України

252019, Київ-47, вул. М. Грушевського, 5

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ГРАБЕНКО.

Редакційно: О. БУЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕНЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252017, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефони: 2247-25-54; мобільні: 441-89-34, 441-89-44.

Рухомі не повертають. Розповсюдження — тільки на сторінках газети.

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання

КР № 1 від 18.09.1990 р.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодувач.

Реклама на записи повинні походити авторів публікацій.

За точність викладення фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить з разів і разів на тиждень (крім п'ятниці і понеділка) українською і російською мовами.

Відомості: 60955, Тираж 27474.

Комп'ютер друкує інформацію «Голос України»

252017, Київ-47, вул. М. Грушевського, 5

123 45 6 7 8 9

0311023